உ

கதிர்காம மான்மியம்

ஆசிரியர் : அ. சி. சிவம்,
விவேகாநந்த வித்தியாலயம்,
34, மேட்டுத்தெரு, கொழும்பு-13.

(3855)
2273
(1954)

கதிர்காம க்ஷேத்திரம்

FOREWORD.

It is in compliance with the kind request of Mr. A. C. Sivam—a teacher at the Vivekananda - Vidyalayam, Colombo—that I have written this brief foreword to his booklet, the title whereof is " The glory of Kataragama "

A careful perusal of the book did enable me to observe its title suitably worthwhile; the language used to express the ideas very beautiful and the contents not only abundantly rich, but also very interesting, informative, an impressive;

Mr. Sivam has through this book presented the glory of the Shrine at Kataragama in the form of a real picture, visible even to the distant eyes.

The tens-of-thousands of the devotees on pilgrimage will find in this book, a great boon for their inspiration as well as for the augmentation of their faith and piety.

The author deserves every encouragement at the hands of Muruga-Worshippers.

S. Sundaram Swami,

Sivagurunathapeedam,
Kantharmadam,
Jaffna.
25-12-53.

I have had the privelege of listening to the contents of this book a combined treatise in both prose and verse on the glory of the Kataragama Shrine.

The author, Mr. A. C. Sivam of the tutorial staff of the Vivekananda Vidhyalayam, Colombo, has in a very simple and lucid form presented to the entire mass, far and near of the Muruga worshippers and devotees, an appreciably vivid picture of the above shrine embodying in minute details all possible relations, reminiscences and such other facts as are necessary for a thorough knowledge.

The respective themes which he has chosen are of real value, and have been dealt with at full length.

Mr. Sivam has in launching this rare booklet contributed a good deal towards the cause of Tamil and has thereby, rendered a great service to the Tamil-Aham.

It is my humble conviction, so to commend, that the author is worthy of every patronage from all those who read the booklet between the lines and that too with an impartial stand point of view.

I do hereby wish the Author every success in life.

Dr. K. R. Madhekar Swami,

Devani Amman Temple.

Kataragama,

13—4—54 *Ceylon.*

உ

16—6—51

கலாநிதி, க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

பேராசிரியர், இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்,

கொழும்பு.

மதிப்புரை.

ஆசிரியர் அ. சி. சிவம் அவர்கள் எழுதிய "கதிர்காம மான்மியம்" என்னும் இந்நூல் என் பார்வைக் கெட்டியது. முருகப்பெருமான் திருவீற்றிருக்கும் சிறந்த திருப்பதிகளுள் ஒன்ருகிய கதிர்காமத்தைப்பற்றியும், ஆங்கு அப்பெருமானுக்கு நடக்கும் திருவிழா முதலியவற்றைப் பற்றியும் இஃது அழகாகவும் விரிவாகவும் எடுத்துக்கூறும்.

அத்திருப்பதியை அடைந்து அறுமுக அண்ணலின் அருளைப் பெற விழைந்து நிற்கும் அடியார்குழாத்துக்கு இந்நூல் அரும் பயன் அளிக்கும்.

க. கணபதிப்பிள்ளை.

கருணையே உருவான கந்தனின் திருநாமத்தை வானளாவ உச்சரித்து முழக்கிக்கொண்டு " அரோஹரா " என்ற கோஷத்துக்கிடையே இருவினை தகர்க்கும் மாணிக்க கங்கையில் பக்தர் கூட்டம் மூழ்கி எழுந்திருக்கும் சமயத்தில், கொழும்பு நகரத்தில், றேடியோவில் கதிர்காம மான்மியத்தைப்பற்றி எதிர்பாராத விதமாக ஒரு சொற்பொழிவு ஒலிபரப்பத் " திருவருள் பாலித்தது " என்ருல் இதைவிடக் கண்கண்ட சாட்சியை வேறெங்கும் சாதாரணமாகக் காணமுடியாது.

மேற்சொன்ன காரணம் ஒன்றுக்காவது, தென்னிலங்கையில் சிறப்புற்றோங்கும் சுப்ரமண்யஸ்தலமாகிய திருக்கதிர்காமத்தின் மான்மியத்தைப் பற்றிய இக்கட்டுரை, கடந்த தீர்த்தோற்சவத்தின் போது அதே முகூர்த்தத்தில் றேடியோவில் ஒலிபரப்பத் திருவருள்பாலித்த இவ்வரலாறு, தெய்வானுக்கிரகம் நிறைந்ததென்பதும், இதனை முருகனடியார்கள் உவந்து வரவேற்பார்கள் என்பதும் எமது நம்பிக்கை.

குன்றுதொருடலில் என்றும் இன்பம்காணும் குமரவேள் அடியார் பொருட்டாக ஆனந்தமாய் ஆடிக்கொண்டேயிருக்கும் திருக்கதிர்காம மான்மியத்தைப்பற்றி எத்தனையோ அறிஞர்கள் எத்தனையோ எழுதியிருக்கிருர்கள். இறைவன் திருநாமத்தைச் சொல்லச் சொல்லத் தெவிட்டாததாகையால், அவ்விறைவன் உறைபதியைப்பற்றியும், அதன் மான்மியத்தைப்பற்றியும், சொல்லச் சொல்லத் தெவிட்டாது இன்பம் பெருக்கி இனிதுவக்கும். எனவே திருக்கதிர்காம மான்மியத்தைப் பற்றி ஆசிரியர் அ. சி. சிவம் அவர்கள் எழுதிய இவ்வெளியீடும் திருவருட் கூட்டுதலுக்கு உறுதியாயிருக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

"எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப் பொருள் காண்பதறிவு"

—என்பது வள்ளுவர் வாக்கு.

சோ. சிவபாதசுந்தரம்,
தமிழ் ஒலிபரப்பு அதிகாரி.

றேடியோ சிலோன்,
26—9—50.

பத்திரிகைகள் தரும் விமர்சனம்

இந்துசாதனம் *யாழ்ப்பாணம், 26-3-54*

முருகப்பெருமானது திருவருளைப் பெற்றின்புறுவாராய் எவ்வாறு நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப்படையைப் பாடியருளி ஞரோ அவ்வாறு கதிர்காமப்பெருமானது திருவருளைப் பெற்றின்புற்றமையால் ஆசிரியர் திரு. அ. சி. சிவம் அவர்கள் கதிர்காம தலச்சிறப்பு, பெருமானது அருட் பெருமை ஆகியவற்றை இவ்வெளியீட்டில் விளக்கி உதவு கிறார். அருட் பேறே இவ்வெளியீட்டுக்காதாரமாயிருந்த மையால் கதிர்காமப் பெருமானது திருவருட்பேற்றை விழை யும் அன்பர்களுக்கு இவ்வெளியீடு பெரும் நன்மை பயப் பதாகும் என்பது சொல்லாமலேயமையும்.

தினகரன் *கொழும்பு, இலங்கை*

டாக்டர் க. கணபதிப்பிள்ளை, ஸ்ரீலஸ்ரீ ஈசான சிவாச்சாரி யார் முதலிய பெரியார்களால் முன்னுரை அளிக்கப்பெற்ற நூல். கதிர்காமத்தப்பன் பக்தர்களிடம் இருக்கவேண்டிய நூல். ஆசிரியரின் முருக வேள் பற்று ஒவ்வொரு சொல்லி லும் உண்டு.

திருப்புகழமிர்தம்
144, சுவாமிநாயக்கன்தெரு, சித்தாதிரிப்பேட்டை
சென்னை-2, 1—5—54

கதிர்காமத் தலத்தின் சிறப்பும், செல்லும் நடை வழி யும், பிறவும் விரிவாகக் கொண்ட நூல்.

செட்டிநாடு *இந்தியா, 23—5—54*

'நெஞ்சில், ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலும் தோற்று' பவராகிய முருகப் பெருமான், யாவர்க்கும் மேலாம் அள விலாச் சீருடைய தனது பேரருளை எளிமையில் வழங்க எழுந்தருளியிருக்கின்ற கதிர்காமத் திருத்தலத்தைப் பற் றிய விளக்கங்களை, இந்நூல் தன்னகத்தே கொண்டிருக் கின்றது.

உ

குகமயம்.

திருக்கதிரை நாயகன் துணை

ஆசிரியர். சைவ சித்தாந்த சரபம்
மகாமகோபாத்தியாயர்

ஸ்ரீ காசிவாசி சிவஸ்ரீ ஈசான சிவாச்சாரிய ஸ்வாமிகள்

வேதாகமப் பாடசாலைப் பேராசிரியர்
சென்னிமலை, பழநி.

ஆன்மாக்களின் இருதய குகைக்கண் வீற்றிருந்தருள்பவர் குகேசப் பெருமானேயாவர். அவ்விருதய குகைதான் சிதாகாசப் பரவெளி எனப்படும் தகராலயம் என நான்மறைகளும் முழங்கும். புறநாட்டமுற்று வாழும் யாங்கள் என்றேனும் அகநாட்டமுற்றே மெய்வாழ்வுற்று வாழுக்கடவராவோம். அங்ஙனம் அகநாட்டமுற்றுக் காண விழைவார்க்குக் காணத்தகும் பரம்பொருளே கதிரமலைத் தெய்வமாம் "குகேசன்" ஆவர்.

"தேடிக் கண்டுகொண்டேன் திரு—மாலொடு நான்முகனுந்
தேடித்தேடொணுத் தேவனை என்னுள்ளே, தேடிக் கண்டு
கொண்டேன்"

என அப்பரடிகள் கூறியருளிய திருவாக்கினாலே எங்கள் உயிர்க்குயிராகிய குகப்பெருமான் இருக்குமிடம், புறக்கண்ணுக்குக்காண்பரியரென்பதும் அவர் "பிரமன் மால்காணுப் பெற்றியரென்பதும் அப்பெருமானுடைய அருள் ஞானத்தால் காணலுறு வார்க்குச் சிவஞானக்கண்ணுகச் சிவஞானப் பேராசிரியர் அறிவுறுக்கும் உபதேச மொழி வாயிலாகக் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல் முதலியவற்றால் தேகேந்திரியாதிகளில் வைத்துக்' கண்டவிவையல்லேனெனக் கழித்து அங்ஙனம் எஞ்சிநின்ற அறிவு வடிவாகிய சதசத்தாம் படிகத்தன்மையுற்று நிற்கும் பரிசுத்தமும் நின்மலமுமாகிய சுத்த சைதன்யமாவோனாகிய தூய ஆன்மாவாகிய படிகத்துக்கு மாணிக்க வொளியாய் விளங்கி ஏனைய நிறங்கள் பற்றுமேதன் வண்ணமாச் செய்தருளும் குறிப்பும் நெறியும், பிறவும் அப்பரடிகளால் உணர்த்தப்பட்டன. அத்துணை ஞானயோகக் காட்சிக்குரிய அருள்ஞானச் செம்மலைத் தம்மறிவினாலே காண்போமென்னுந் தற்போதமிழந்தோரே சென்று காண வல்லராவர். அஞ்ஞான்றும் அத்துணைத் தற்போதச்செயலிழப்பில் சென்றே தரிசித்து வருஞ்சாத நற்செயல் கதிர்காம யாத்திரையில் காணப்படுவதே. சிவக்ஷேத்திரங்களில் சிதம்பர ரகசியமும், துவாதசாந்தத்

தலமாம், (திருவாலவாய்) மதுரை யந்தலமும்போல எமது கந்த வேளுக்குரிய இரசியத் தானமும் துவாதசாந்தத்தலமுமிக் கதிரை யந்தலமேயாகும். இங்குள்ள கோயில் சிதாகாசபபர வெளியை நினைப்பிக்கும். எவ்வுயிர்களதும் இருதய குகைக்கண் வீற்றிருக் கும் பெருமான் குகபரம் பொருளே என்பதனையும் அவரை அகத்தே காணுதல் ஒன்றே பிறப்பின் பயனுமெனப்போதியா நிற் கும் தெய்வத்தலமுமித்தலமேயாகும். ஆணவமலத்தால் மறைக் கப்பட்ட இச்சா ஞானக்கிரியா சக்திகளையுடையவுயிருக்கு விளக் கந்தரவமைந்த பல புலன்களை உயிர்தன்வண்ணமென மயங்கி நிற்ப, பக்குவமெய்திய ஆன்மாக்களுக்கு ஞான தேசிகன் தோன் றிப் பொய்ந் நிறைவைம் புல நிறங்கள் வேறுமெனவும் நீ முற்றறி வனுமல்லை; (சிவனுமல்லை) அறியாதபாசமுமல்லை படிகம்போல் சார்ந்ததன் வண்ணமாய்ச் சதசத்தானவை எவையென விளக்கி இனிப், பலபுலன்களைச்சார்ந்து மயங்கா வண்ணம் குகப் பெரு மான் அவ்வன்பர்கள் புலனறிவு சாராமேகாத்து, இருதய குகைக் கண்ணே நீங்காதுறையும் குறிப்பே மாணிக்க கங்கையும் அப்பெரு மானது இரகசியத் தானமும் புலப்படுத்தாநிற்கும்.

இத்துணைத் தெய்வத்தல மான்யமும் வழியும் பிறவும் நம் அன்பர் செல்வச் சிரஞ்சீவி ஆசிரியர் சிவம் அவர்களாலே கதிரை மலை யாத்திரை செய்வோருக்கு வேண்டப்படும் குறிப்புகள் பலவும் கொண்டதாக இலகுவான வசன நடையில் தெள்ளத் தெளிய வரையப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் விரும்பியவாறு அந் தெய்வத்தல மாட்சியும் அங்கேயுள்ள மாணிக்கக்கங்கை, அத்திருக்கோயிற்றரி சனவொழுங்கும் முருகப் பெருமானது அருள் நிலை; அந்நிலை பெறுமாறுள்ள ஞானயோகவியல்பும் பிறவும் இங்கே பெருமளவில் விரித்து உரைத்து, இந்நூல் நின்று நிலவுமாறும், இந்நூலாசிரியர் முயற்சி பயன்படுதல் குறித்தும் அக்கதிரை நாயகனை வழுத்து கின்றேன்.

தெய்வ பக்தியும், செந்தமிழ்ப் பற்றும், திவ்ய ஸ்தல மான் மியத்தை அறிதலிலே பேரார்வமும் அருகிவரும் இக்காலத்தே இங்ஙனமமைந்த ஓர் நூலை எழுதுவோரும் அங்ஙனம எழுதிய நூலை பெரும் பொருட் செலவிலே அச்சிட்டு உபகரிப்பாரும், இங்ஙனமாய நூலை அரிய பக்தி சிரத்தையோடு வாங்கி வாசிப் பாரும் வாசித்து ஊக்கமளிப்பாரும் அரியரேயாவர்.

இங்ஙனமாகவும் நமது மகா புருஷ செல்வச் சிரஞ்சீவி நமதன்பர் ஆசிரியர் அ. சி. சிவம் அவர்கள் பெரும் பிரயாசை மேற்கொண்டு எழுதிய இந்தப் புனித நூலுக்கு முருக பக்தர் கள் எத்துணைக் கடப்பாடுபூண்டுள்ளார்களோ, அதனினும் பல கோடி மடங்கு இந்நூலை அச்சிட்டு உபகரித்த வள்ளன்மைமிக்க

சைவப் பெரியாரும், விவேகாநந்த வித்தியாலயமுகாமைக் காரரும், ஸ்டான்காட் அச்சக நிர்வாக அதிபருமாகிய திரு. V.பரநிருப சிங்கம் அவர்களுக்குக் கடப்பாடு பூண்டுள்ளார் என்பது சொல்லாமலே அமையும்.

இங்ஙனம், கதிர்காம மான்மியம் முதற்பதிப்பை அச்சிட்டு உபகரித்ததோடமையாது மீண்டு புதுக்கிய இரண்டாம் பதிப்பைக் கதிர்காமத்திருப்புகழ், கதிர்காம மான்மியக் கீர்த்தனைகள் ஆகியவற்றோடு அழகுறப் பெரும் பொருட் செலவில் சிரமத்தையும் பொருட்படுத்தாது அச்சிட்டு உபகரிக்க முன்வந்த செந்தமிழ்ச் சைவப் பெரியார் V. P. N. சிங்கம் அவர்கள் கதிரை நாயகன் திருவருளால் நீண்ட வாழ்நாளும் நோயின்றியன்ற யாக்கையும், வாழ்க்கைச் செழுங்கிளை (மனைவி மக்கள்) வழி வழி தழைத் தோங்கவும், அக் கதிரைநாயகன் திருவருள் சார்கவென அப்பெருமான் பொன்னடிப் போதுகளைச் சந்ததம் சிந்தித்து வந்தித்து வழுத்துகின்றேன். கதிரை நாயகன் தண்ணருள் ஓங்குக.

இந்நூலை அன்பர்கள் பெற்றுப் படித்து முருகப்பெருமான் திருவருளுக்கு உரியராகுக.

இங்ஙனம்,

ஆசிரியர். சைவ சித்தாந்த சரபம்
மகோமகோபாத்தியாயர்
ஸ்ரீ காசிவாசி சிவஸ்ரீ ஈசான சிவாச்சாரிய ஸ்வாமிகள்
வேதாகம பாடசாலைப் பேராசிரியர்
சென்னிமலை, பழநி.

உ

குகமயம்.

கதிர்காம மான்மியம்

ஆக்கியோன் :

அ. சின்னையாசிவம்

ஆசிரியர்

விவேகானந்த வித்தியாலயம்

34, மேட்டுத் தெரு,

கொழும்பு-13.

நூன்முகம்.

நேரிசை வெண்பா.

1. நக்கீரனுரை நலித்த பிணி நீக்கிப்
பக்குவமா யாற்றுப்படைபாட—அக்கா[illegible]
வைத்த முருகா! வறியேற்குமே யிரங்[illegible]
வைத்தாயினுந்தா வரம்!

2. ஆற்றுப்படையதனை யந்நாளவன் பாட
மாற்றில் **கதிர்காம மான்மியத்**தைச் சாற்றத்
துணிந்தேனுனது துணை மலர்த்தாள் போற்றிப்
பணிந்தேனெனைக் கடைக்கண்பார்!

கந்தா நமோ! ஸ்கந்தா நமோ!! ஸ்ரீ கந்தா நமோ!! பணிந்து கிடவாது வேறென்னதான் செய்யவல்லேன்! செய்யமாட்டுவேன்! அப்பெருமானது திருமேனியின் சூக்கு மார்த்தத்தினைத் தெளிந்த நாயேன், அத்தெளிவா லேற்பட்டதும்; யான் பெற்றதுமாய [illegible]தினை, இவ் வையகமும் பெற்றுய்யுமாறு [illegible]த்தாது வாளா இருத்தல் எங்ஙனமமையும்!

அவனது திருமேனியானது [illegible] திருமுகங்களையும் பன்னிரு திருக்கரங்களையுமுடை[illegible]ரங்கள் [illegible] ஆயுதங்களையுடையனவாகவும், அவவாய்[illegible] [illegible]சிறந்தது வேலாயுதமே! அது கந்தவேளது [illegible] கமலத்தினைச்சிறப்பித்து நிற்கின்றது. அவன [illegible] வாகனம் மயிலும், கொடி சேவலுமாகும். வள்ளி, தெய்வானை யென்னும் தேவிமாரிருவரும் அவனது இருமருங்கிலும் வீற்றுள்ளார்.

வாகனமாகிய மயிலானது, தனது கால்களின்கீழே ஒரு கருநாகபாம்பினை அடக்கி மிதித்து நிற்கின்றது.

அவனது ஆறு சிரங்களும் ஆறு பிராண ஸ்தானங்களைக் குறிக்கும். அவையே, மனித உடலின் நரம்பு மண்டல இயக்கத்திற்கு ஆதாரமாக, முள்ளந்தண்டுக் கொடிநெடுக, நெற்றிப் புருவ மையமவரை அமைந்துள்ள ஆறு சக்கரங்களுமாம். அம் மையச்சக்கரங்களின் மீது புலன்களைச் செலுத்தித் தியானிப்பதினாலேயே, தனது கீழான சுபாவத்தை அடக்கவும்; மேன்மையடையவும்; தத்துவங்கள் வாயிலாக இறைவனுடனே ஒன்றுபடவும் யோகிகள் முயல்கின்றனர். அதுவே, சத்தும், சித்தும், ஆநந்தமுமாகிய "சச்சிதாநந்தம்" என்பது.

கந்தக்கடவுளது பன்னிரு திருக்கரங்களும், அவனொருவனே, படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளலாகிய ஐந்து தொழில்களையும் நடாத்துகின்றானென்பதைக் குறிக்கின்றன.

வேலாயுதம் என்பது, அறியாமைக்குக் காரணமாகிய ஆணவ மென்னும் பிசாசை ஊடுருவக்குத்திக் கிழிக்குஞ் சக்தி வாய்ந்தது. மேலும், அதுவே, இராஜயோகியானவன், ஒரே முனையுடைய மனசோடு, சித்திபெறும் ஆயுதமுமாகும், வேலின் அடிப்புறமாகிய மூலாதாரத்தினின்று அறிவானது புறம் போந்து,

இடைவெளி நாடிகளினூடாக, இலிவடிவாகிய அவ்வேலினது உச்சியை அடைகின்றது.

வாகனமாகிய மயிலானது, ஓம் என்னும் பிரணவாட்சரத்தின் வடிவைக்குறிக்கும். அதுவே, விந்துரூபம்! அதன் காலடியின் கீழுள்ள சர்ப்பமானது, பிரணவத்தின் சக்தியால் அசுத்தமாயையானது முற்றும் மேற்கொள்ளப்படுவதைக் குறிக்கின்றது.

கொடியிலுள்ள சேவலானது பிரணவத்தின் நாதத்தைக் குறிக்கும் வள்ளி, தெய்வானை, வேல் என்பன முறையே இச்சா சத்தி, கிரியா சத்தி, ஞானசத்தி என்பவற்றைக் குறிக்கும். இம் மூன்றும் பரப்பிரமமாகிய சுப்பிரமணியப் பிரானில் உள்ளனவாம்.

இக்கலியுகத்தில் முருகப்பிரானே பிரத்தியட்ச தெய்வமாகும். எனவே, சுப்பிரமணிய தியானம் பிரமத்தினை அறியும் அந்தர்முக அறிவென்ப!

குன்று தொறுடும், குமரவேளாடும், கங்கையிலாடி, கந்தனைக்கண்டு, வந்தனைசெய்து வழிபட்டு நின்றேன். அவ்வளவுதான்! குஷ்டம் தீர்ந்து கஷ்டம் ஓய்ந்தது! எனவே "யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" என்பதைக் குறிக்கோளாகக்கொண்டு அவனது மான்மியத்தைப் பகிர்முகப்படுத்துவான் பேராவல் கொண்டேன்.

மஹாமேருபோன்ற பல்லாயிரம் எழுத்தாளர் முன் மண்ணாங்கட்டிபோன்ற புல்லறிவினனாகிய யான் எம்மாத்திரமென்று பின்னிட்டு நின்றேன். ஆயினுமென்! திருச்செந்தூரின் கண் ஊமையாயிருந்த, குமரகுருபர ஸ்வாமிகளைக்கொண்டு கலிவெண்பா பாடுவித்தவனும், கந்தபுராணம் பாடுதற்கு, கச்சியப்பருக்கு "திகடசக்கரம்" என அடியெடுத்துக் கொடுத்தவனுமாகிய கந்தன் அடியேனுக்கும் அருள் சுரந்தான்!

என் செயலாவதியாதொன்றுமில்லை, இனித் தெய்வமே! உன்செயலென்றே உணர்ந்து நின்றேன்! அதற்கிணங்க, அவன் செயலால், அவன் முன்னிற்க, அவனை நம்பி, அவன்தர, இந் நூலினை எழுதி வெளியிடுவான் துணிந்தேன்.

வேண்டுவோர் வேண்டுவதை ஈவானும், தன்பணிக்கெனத் தமியேனை ஆட்கொண்டவனுமாகிய முருகன், இன்நூலினை அச்சுவாகனமேற்றும் விஷயமாக, அடியேனை நட்டாற்றில் விட்டானேயில்லை!

கொழும்பு, கொட்டாஞ்சேனையைச்சேர்ந்த கிறீன் லேனில் வசிப்பவரும், விவேகாநந்த வித்யாலய அதிபரும், ஸ்ற்ருன்காட் அச்சகக் காரியாதிகாரியுமாகிய திரு. V. பரநிருபசிங்கம் என்னும் இன்றைய வள்ளலை அதிட்டித்துநின்று, அன்னாரது இடம் பொருள், ஏவலாகிய சகல சாதனங்கள் வாயிலாயும் எடுத்த கருமம் தொடுத்து முடித்து இனிவுற நிறைவேற்றலாயினன்!

குறித்த பெரியாரது அளப்பரிய இப்பெருதவிக்கு, "வையகமும் வானகமுமீடாகா" எனப்பாராட்டி பாதபடிபரியந்தம் எனது நன்றியைப் பராவி நிற்கின்றேன்.

"வான்நின் றுலகம் வழங்கிவருதலால்
தானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று"

என்னும் வள்ளுவனார் கூற்றினை யொப்ப

சிங்கம் நின்றிந்நூல் திகழ்வதினுலிங்கவரைத்
தங்க மெனச் சாற்றல் தகும்.

இந்நூலின் முதற்பதிப்புப் பிரதிகள் மூவாயிரமும் கூடிய விரைவிற் செலவாகுமாறு முருகன் கருணை முன்னின்றமையால், இந்த இரண்டாம் பதிப்பில் ஈடுபடலாயினேன். என்னை ஆதரித்து இம்மட்டாக ஊக்கமளித்த முருகதாச பிரமுகர் சகலர்க்கும் எனது இதய பூர்வமான நன்றியும் கடப்பாடும் உரித்தாகுக!

இந்நூலுக்கு வேண்டிய பாராட்டுரைகளை சிரமம் பாராமல் அள்ளி, அள்ளி உபசரித்த பேராசிரியர், பெருநாவலர், பத்திரிகாசிரியர், ஆதியாம் பெரியார்களை யெல்லாம் இத்தால் வாயாரவாழ்த்தி வணங்கி நிற்கின்றேன்.

இந்நூலின் முதலாம் பதிப்புப் புத்தகத்தினது பருமனை இன்னும் பெருக்குமாறும் அட்டையினது உருவத்தை மாற்றி திருத்தி, புதுக்கி அழகுபெறச் செய்யுமாறும் புத்திமதி கூறியதோடுகூட பல்வேறிடங்களில் வழுக்களைந்தும் வரம்பு கட்டியும் புறாவ் திருத்தியும் உதவிய பெரியார் திருவாளர் **K. V.** செல்வத்துரை (கொழும்பு விவேகானந்த வித்யாலயத் தலைமை ஆசிரியர்) அவர்களுக்கு எனது தலைசிறந்த என்றும் குன்றா நன்றியறிதலை அதிக வணக்கத்துடன் செலுத்துகின்றேன்.

எவ்வித இடையூறுமின்றி இந்நூல் நின்று நிலவுமாறும் தமிழுலகில் நன்றி பரவுமாறும் விசேஷ ஆசிகூறி ஆதரித்த பிரம்மஸ்ரீ சோ. இராமசாமி சர்மா, பண்டிதமணி க. மயில்வாகனம், **V.** நடராசா, நடன ஆசிரியர் **M.** கைலாயபிள்ளை ஸ்ரீமதி பாக்கியவதி இராசேந்திரா, ஆதியாம் எமது உடன் ஆசிரிய ஆசிரியை களுக்கும் எமது உள்ளங்களிந்த அதி அத்யந்த பக்திவியத்தோடு கூடிய வாழ்த்து வணக்கங்கள் உரித்தாகுக. இந்நூலினையும் இதுதனை அடுத்து வெளிவரவிருக்கும் கதிர்காம மான்மியம் 2ம் பாகத்தையும் தமிழ் உலகம் ஆதரித்து எமக்குப் பேர் ஊக்கம் அளித்திடுமென நம்புகின்றேன்.

"குற்றமே தெரிவார் குறுமா முனி, சொற்ற பாவினுமோர் குறை கூறுவர்" எனவே, எவரேனும் இந்நூலின் கண் எவ்வித பிழையுந் தெரித்திகழாது அடியேனை மன்னித்து அடியேனது தொண்டினை மாத்திரமே பாராட்டி, ஆதரித்து உற்சாகமூட்டுமாறு பன்முறையும் பணிந்து வேண்டி நிற்கின்றேன்.

அ. சி. சிவம்,
கஸ்தூரிபா காந்தி பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம்.

ஜய வருஷம், ஆனித்திங்கள். அஸ்தத்திருநாள், 10-6-54.

பொருளடக்கம்

1	கதிர்காம மான்மியம்	1
2	பெயரின் தாற்பரியம்	5
3	பூசை முறை	7
4	ஆறுமுக இரகசியம்	7
5	அரோஹரத் தாற்பரியம்	8
6	தீச்சட்டி முறை	9
7	முருக ஸ்தலங்கள்	9
8	முருகன் பெருமை	10
9	முருகன் திருவிளையாடல் ...	11
10	உற்சவ காலம் ...	12
11	யாத்திரை முறை ...	13
12	அன்ன சத்திரங்கள் ...	14
13	மாணிக்க கங்கா மான்மியம் ...	16
14	பாம்புப் புதுமை ...	16
15	விபூதி மான்மியம் ...	17
16	தீர்த்த மான்மியம் ...	18
17	சுவாமி தரிசனம் ...	20
18	கதிரை மலை	21
19	விபூதி மலை	23
20	செல்லக் கதிர்காமம்	25
21	கதிர்காமப் புராதனம்	26
22	முத்துலிங்க சுவாமிகள்	28
23	வள்ளி தெய்வானைப் பூர்வீகம்	29
24	சமரச வழிபாடு	31
25	யாத்திரைப் பலன்	32
26	உருத்திராக்க மான்மியம்	35
27	கதிர்காம யாத்திரை விளக்கம்	37
28	யான்பெற்ற இன்பம்	53
29	கதிர்காமத் திருப்புகழ்	56
30	கதிர்காம மான்மியக் கீர்த்தனைகள்	57

கதிர்காம மான்மியம்

காப்பு

"ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணிபதம் நாடு."

சைவ சமயிகளாகிய எமது முழுமுதற் கடவுளும், அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களை உடையவருமாகிய சிவபிரானது இரண்டாவது திருக்குமாரர் முருகப்பிரானென அழைக்கவும் வழங்கவும் பெறுவர்.

முருக மூர்த்தியாகிய இவரையே, பக்த கோடிகளெல்லாம் கதிரைமலைக் கந்தனென்று பரவிநிற்கும், இவர் எஞ்ஞான்றும் குமர வடிவமே உடையவராதலின், குமரன், சேய், இளமுருகன், பாலசுப்பிரமணியன் என்னும் சிறப்புப் பெயர்களால் அழைக்கப் பெறுவர். இவரது ஜென்ம நட்சத்திரம் விசாகம் என்பர். சிவபிரானது நெற்றிக்கண்ணினின்று பாய்ந்து, திருப்பரங்குன்றத்துள்ள சரவண தடாகத்தில் வீழ்ந்த ஆறு பொறிகளும் ஆறுமுகங்களாக உருவெடுத்து அமைந்தமைபற்றி இவரை ஆறுமுகன், சரவணபவன் என்றும்; கார்த்திகைப் பெண்களால் பாலூட்டி வளர்க்கப் பெற்றமைபற்றி கார்த்திகேயன் எனவும் காரணங்கருதி அழைப்பர். கிரவுஞ்ச மலையைக் கிழித்தெறிந்ததாகிய இவரது வேலாயுதத்தின் பெருமை, மனோபாவனைக்குமே எட்டாததொன்றாகும். அதுபற்றியே கதிர் வேல், சக்தி வேல், தங்க வேல், வடிவேல், சித்திர வேல், குமார வேல், வெற்றி வேல் முதலாய பல்வேறு பரியாய நாமங்கள் இவரது வேலுக்கு வழங்கி வருகின்றன. ஐந்திணைகளுள் ஒன்றாய குறிஞ்சித்திணையில்

குறிஞ்சி நிலமாகிய மலைக்கும் மலை சார்ந்த இடத்திற்கும் இவரே தெய்வமாவர். இதனாலேயே நிகண்டாசிரியர் இவரை; குறிஞ்சி வேந்தன் எனவும், சிலம்பன் எனவும் பாடியுள்ளார்.

போரிற் புறங்கொடுத்த சூரபத்மனை, சேவலும் மயிலுமாக்கி சேவலைத் தமக்குக் கொடியாகவும், மயிலை வாகனமாகவும், கொண்ட பெருமை நோக்கி ஆண்டலைக் கொடியுயர்த்தோன், மஞ்ஞை ஊர்தி என்னும் பெயர்கள் இவருக்கு வழங்கலாயின.

(ஆண்டலை—கோழி; மஞ்ஞை—மயில்).

வளையல் விற்கப் புறப்பட்டதால் செட்டி என்னும் பெயரைப் பூண்டார். இவர் அணிந்துகொள்வது கடப்ப மலர் மாலையாதலால் கடம்பன் என்னும் பெயரும் இவருக்கு உரிமைத்தாகும்.

பிரணவாட்சரத்திற்கு பொருள் தெரியாது நின்ற பிரமதேவனைத் தலையிற்குட்டி சிறையிலிட்ட வன்மையும், ஆதியிலே தமிழ் மொழிக்குக் குரவராக இருந்த சகலகலா பாண்டித்தியமும் வாய்ந்தவராகையால் ஆசான், புலவன் என்னும் உயரிய பட்டப் பெயர்களால் இனிது பாராட்டப்படுகின்றார். சுவர்க்கலோகாதிபதியாகும் இந்திரனது புதல்வியான தெய்வயானையை மணந்தமைபற்றி, தெய்வயானை காந்தன் எனவும், தினைப்புனங்காத்து, கிளி கடிந்த வள்ளிநாயகியாரை மணந்தமையால் வள்ளி மணாளன் எனவும் சூடாமணி நிகண்டு இவரை அழைக்கும்.

மதுரைக் கணக்காயனார் மகனாராகிய நக்கீரதேவர் அருளியுள்ள திருமுருகாற்றுப்படையில், நம் முருகப்பிரானாரது படைவீடுகள் திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், திருவாவினன்குடி என்னும் பழனி, சுவாமிமலை என்னும் திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்சோலை, என்னும் அழகர் கோவில் என்பன முருகப்பிரானது ஆறு படை வீடுகளென இருக்கவும் அவற்றையெல்லாம் விடுத்து நமது

பிரானுர் கதிர்காம க்ஷேத்திரத்தை நாடிச்சென்று அங்கு அதை உறைவிடமாகக்கொண்டுள்ளதானது வியப்பிற்கும் மயக்கத்திற்கும் இடனுகவே நிற்கின்றது.

இஃதிங்ஙனமிருக்க, முற்கூறிய படைவீடுகளுள் ஒன்றெனத்தக்கதும் எமது நூலின் கலையங்கமாகிய துமாகிய "கதிர்காமம்" என்பதுபற்றி சிறிது ஆராய்வாம்:- பண்டைக்காலத்து மக்கள் இருதரப்பினராய், அதாவது, மந்தை மேய்ப்போரும், கமக்காரருமாகத் தமது வாழ்க்கையை நடத்தியுள்ளாரென்பது சரித்திர வாயிலாக அறிந்த உண்மை! ஆம்! கமக்காரர் அக்காலத்தே ஆற்றோரங்களை நாடி, தமது கமச்செய்கைக்கு வாய்ப்பாக, கமங்களிற் குடியேறி இருந்தது உண்மையிலுண்மையே! இந்நியாயம் பற்றியாக்கும்! பண்டாரகம, அழுத்கம, நொச்சிகம முதலாய பெயர்கள் எழுந்தனவென்ப. இச்சந்தர்ப்பத்தில், கதிர்காமம் என்னும் வார்த்தைபற்றி ஆராய்வது இன்றியமையாது . வேண்டற்பாலதொன்றுகும்.

இவ்வார்த்தை சம்பந்தமாக, பல்வேறு அறிஞர்களும் பலவாறு அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். எனினும் எமது ஆராய்ச்சிக்கு எட்டியவாறு ஒரு சிறிது கூறுவோம்:—

கதிர்காமம் என்பது பொதுவான வழக்கே எனினும் அதனது தாற்பரியம் பல பேதப்பட்டு நிற்கின்றது. உதாரணமாக இப்பெயரை, சிங்களவர் "கத்தறகம" என்பார்; தமிழர் கதிர்காமம் என்பார்; ஆனல் அறிஞர்களோ என்றுல் பல திறப்பட்ட கருத்துக்களைக் கூறு நிற்பர். எது எப்படி எனினும், கதிர்காமக் கந்தனும், அவனது படை வீடும், அவனது நிகழ்ச்சிகளும் நமது நூலில் ஆராயப்படவேண்டியனவே! எனவே கதிர்காமம் என்பது முற்றத்தீர்ந்த முடிவான பெயராகக் காணவில்லை! இதை, சிங்களவர் "கத்தறகம" எனவும்;

தமிழர் கதிர்காமம் எனவும் வழங்குவது இயல்பும் வழக்குமாயிற்று. இவற்றுள், உண்மைத்தாற்பரியம் யாது என்பது இன்றும் கேள்விக்கிடனுகவே நிற்கின்றது. "கம" என்பதை "கமம்" எனவழங்குவது தமிழ் மரபு. எனவே "கதிர் கம" என்பதை கதிர்கமம் எனத் தமிழர் வழங்கலாயினர். சிங்களவர் இப்பெயரை, "கத்தறகம" என்பது யாம் சற்றே சிந்திக்கற்பாலதொன்ருகும்.

"கத்தறகம" என்பது "கத்துறுகம" எனவும் சிங்களத்தில் வழங்கற்பாலதாகும். "கத்துறு" என்பது, தோடங்காய் பருமனுள்ள காய்களையுடைய ஓர் நச்சு மரத்தின் பெயராகும். அவ்வாருன "கத்துறு" என்னும் பெயரையுடைய நச்சு மரங்கள் நிறைந்த இடமாதலின் அதை "கத்துறு" கம என்பார் ஒரு சாரார். அஃதங்ஙனமாக, கதிர்கள் நிறைந்த கமம் என்பதுபற்றி கதிர்கமம் என்பார் வேருெரு சாரார்.

"வேள்" என்பது மன்மதனைக் குறிக்கும். மன்மதன் காமன் எனப்படுவன். வள்ளியைப் பொறுத்தமட்டில், நமது முருகப் பிரானும் காமனேயாகும். அதிலும் சாமானிய காமனன்று எனவே, கடுங்காமன், சூரிய காமன், கதிர் காமன் என்பன அவனுக்குப் பொருத்தமேயாகுமென்க.

காமத்தினையுடையான், கதிர்காமத்தினையுடையான், கதிர்காமன், தனது இருப்பிடத்தை கதிர்காமம் எனக்கொண்டுள்ளது மரபும் சிறப்பும் எவரும் ஒத்துக்கொள்ளற்பாலதுமேயாமென்க.

எமது முருகப்பிரான் வள்ளியம்மை தெய்வயானையம்மை என்னும் இருவரையும் மணந்துள்ளான் என்பது புராண வரலாருகும். எனினும் சூக்குமக் கண்கொண்டு நோக்குவோருக்கு, வள்ளி தெய்வானை என்னும் பெயர்களிரண்டும் முருகப்

பிரானது இச்சா சக்தி, கிரியா சக்தி என்பவற்றை யே தெள்ளிதிற் புலப்படுத்தும்.

பெயரின் தாற்பரியம்

"முருகு" என்னும் பதத்திற்கு, இளமை எனவும் ஒரு பொருள் கொள்வராகையால் இளமையை யுடைய கலியுக வரதனுகிய சுப்பிரமணியன் முருகன் எனவும் பெயர் பெறுவன். நிற்க, கதிர்கமமோ, அன்றேல், கத்துறு கமமோ எதுவெனினும் சரியே, அன்று தொட்டு இன்றுகாறும் வழங்கிவரும் மரபை ஒட்டி கதிர்காமம் எனவைத்துப் பேசுவோம்! இது நமது ஈழ நாட்டின் தென்கீழ்ப் பாகத்தில், தென் மாகாணத்தில், தென் கீழ் மாகாணங்கள் சந்திக்கு மிடமாகிய கும்புக்கனுற்றின் மேல் பாகத்திலுள்ள தோர் ஸ்தலமாகும். ஆறும் கமமும் பொருந்திய இடத்தில் உள்ளதோர் கமமெனவே, கதிர்காம கங் கை அல்லது மாணிக்க கங்கையும் அதனையடுத்த கமமும் உளதாகையின் கதிர்காமம் என்னும் பெயர் படைத்துள்ள தென்க.

"கத்துறுகம" எனினும் "கதிர்கம" எனினும் விஷயம்பற்றி பொருத்தமேயன்றி எதிரில்லை யென்க. அங்குள்ள வயல்களில் நச்சுக்காய்களாகிய தோடங்காய்களை ஒத்த காய்களை உடைய மரங் களும், வள்ளியின் செந்தினைக் கதிர்கள் குவிந்த கமங்களும் இருந்தமை கண்கூடு.

கதிர் + கமம் என்பது (கதிர்கள் செந்தினைக் கதிர்கள்) அடுக்கி நிரப்பி வைத்த கமம் எனவே எக்கிராயினும் சரி, கதிர்கள் நிரப்பிவைத்த கமம் என்பது பொருளாயிற்று.

குறிஞ்சி நிலத்தின் தெய்வமாகையால், முருகப் பிரானை, "குறிஞ்சி வேந்தன்" என அழைப்பர். இங்ஙனம் அழைப்பதற்குச் சான்ருக, பிள்ளையார்

மலை, கதிரை மலை முதலிய மலைகள் அங்குண்டு. திருவிழாக் காலங்களில் முருகன் சுற்றுப்பிராகாரம் வருகின்றதாகிய கதிர்காம ஸ்தலத்தின் வீதியானது முக்கோணவடிவத்தில் அமைந்திருக்கும் சூக்குமமானது தூலார்த்திகளுக்கு அறிவிற்கு எட்டாததாகும். அது ஞானக்கண்களுக்கேயன்றி ஊனக்கண்களுக்கு ஒருபோதுமே புலனுகாது. இவரது வேலாயுதம் முக்கோணவடிவத்தை உடையது போலவே குறித்த வீதியும் முக்கோண சக்கரமாக அமைந்திருப்பது லிங்கத்தின் வடிவைக் காட்டுவதாகும். முக்கோண வடிவமுடைய வீதியும் வீதியோடு கூடிய திருக்கோயில்களும் கதிர்காம கங்கை யென்னும் பரியாய நாமத்தினையுடைய மாணிக்க கங்கையின் ஓரமாக அமைந்திருக்கக் காணலாம். கந்தப்பிரான் வள்ளி நாயகி, தெய்வ நாயகி என்பாரது திருச்சந்நிதானங்கள் முறையே தெற்கும் வடக்கும் கிழக்கும் நோக்கி இருக்கின்றன.

நீரோடைகளை வாஞ்சித்து, கதறி, தேடி, தவித்துச் செல்லும் மான் கூட்டங்களையொப்ப, நாவரள, இடுப்பொடிய, உச்சி வேக, உள்ளங்கால் கொப்புளிக்க, வெயர்வை சிந்த, ஆர்வத்தோடும் அங்கலாய்ப்போடும் செல்லுகின்ற பக்த குழாங்களையெல்லாம் வரவேற்று உபசரித்து முருகப்பிரானது படைவீட்டுக்கு வழிகாட்டுந் தன்மையும் மனப்பான்மையும் உடையார் போன்றுவள்ளி மானுக்கு அடிமை பூண்ட முத்துலிங்கசுவாமிகள் கதிர்காமத்தில் மேல் திசையைநோக்கி வீற்றெழுந்தருளியிருக்கின்றார்.

சொக்கநாத சுவாமியும் மீனாட்சி அம்மையாரும் திருக்கோவில் கொண்டருளிய நான்மாடக் கூடலென்னும் மதுரையம்பதியிலுள்ள திருக்கோபுரங்களைப் போலுமாகாது; அன்றேல் திருவாரூர் முதலிய க்ஷேத்திரக்களைப் போலுமாகாது; கதிர்காம க்ஷேத்திரமானது சர்வ சாமானியமான சிறு

மண்டபத்தையும் கர்ப்பக் கிருகத்தையும் மூலஸ்தானத்தையும் மாத்திரமே உடையதாக இருக்கின்றது.

பூசை முறை

தமிழ் நாட்டின் ஏனைய திருக்கோவில்களில் நடைபெறுவது போன்று கதிர்காம க்ஷேத்திரத்தில் பூசைநைவேத்தியம் முதலியன பிராமணர்களால் நடத்தப்பெறுவதில்லை. இவ்வழக்கத்திற்கு முற்றும் முரணானமுறையில் கப்புறாளைமாரே பூசகர்களாகி வேண்டிய கோவிற் பணிகளையெல்லாம் ஆற்றி நிற்பார்.

குறித்த கப்புறாளைப் பூசகர்கள் ஈரவஸ்திரங் கொண்டு தமது வாயை மூடிக் கட்டி, வேண்டிய அமிழ்தினை உட்பிராகாரங்களுக்கு காவடியில் எடுத்துச்சென்று வைத்த பின்னர் திரும்பி வெளியேறி ஆங்கு தொங்கவிடப்பட்டிருப்பதும் வள்ளி தெய்வயானை சகிதமாக உள்ள கலியுக வரதனது சித்திரப் பிரதிமைகள் தீட்டப்பெற்றிருப்பதுமாகிய மறைப்பீட்டுத் திரையின் முன்பதாக நின்று பிரணவ சொரூபம் என்று அழைக்கும்படியாக கரங்களைக் கூப்பி உபாசித்து நிற்பர்.

ஆறுமுக இரகசியம்

மதுராபுரியிலிருந்து சற்றேறத் தாழ இரண்டு மைல்களுக்கப்பால் உள்ளதும் படை வீடுகளுள் ஒன்றாகிய திருப்பரங்குன்றத்தைச் சேர்ந்ததுமான சரவண தடாகத்தில் வீழ்ந்த சிவபிரானது நேத்திரப் பொறிகளாறும் ஆறுமுகங்களாக உருவெடுத்தன என்னும் தூலப் பொருளை மாத்திரமே அடியார்கள் அறிந்துள்ளனர் அன்றி சூக்குமத்தில் அதனது உண்மைத்தாற்பரியத்தை அறிந்துள்ளார் மிகச் சிலரே என்பது மிகையாகாது.

மயிலேறி விளையாடு முகமொன்று; சிவபிரானோடு கூடி ஞான உரையாடு முகமொன்று; மதங் கொண்ட அசுரராகிய சூரபத்மனுதியோரை வதஞ் செய்த முகம் ஒன்று; வள்ளி நாயகியைத் திருமணம் செய்த முகம் ஒன்று; காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஓதுவாரது பந்த பாசங்களை அறவே ஒழித்து வரப்பிரசாதம் வழங்கும் முகம் ஒன்று; கிரவுஞ்ச கிரி இரு கூறுரும்படி திருக்கை வேல் கொண்டு கிழித்தெறிந்த முகம் ஒன்று; என இங்ஙனமாக ஆறு மூர்த்தங்களுக்கும் ஆறு திரு முகங்கள் கொண்டுள்ள ஆறு முகத்தானை பாரத நாட்டிலும் ஈழத்திலுமுள்ள மற்றெந்தக் கந்தஸ்தலங்களிலும் பார்க்கக் கதிர்காமத் தலத்தில் வழிபடும் முறையானது மிக மிக வியப்பிற்கும், களிப்பிற்கும், பரவசத்திற்கும், பக்திப் பெருக்கிற்கும் இடமான தொன்றே என்பது கண்கூடு.

கண்களைப் பொறித் தட்டி நிற்கும் மின்சாரத் தீபங்களோ அன்றேல் எண்ணெய்த் தீபங்களோ அன்றேல் தீவட்டிப் பந்தங்களோ எவையுமின்றி பல்லாயிர வருஷங்களாகக் கற்பூரத் தீபங்களால் மாத்திரம் பொலிந்து கோடி சூரியப் பிரகாசம் போன்று இடமகன்ற ஒளி கான்று விளங்கும் கதிர்காம மான்மியமானது எழுத்தாளர்களது எத்தகைய கட்டுரை வன்மைக்கும் எட்டாத இரகசியமாகும்.

அரோஹரத் தாற்பரியம்

அண்ட முகட்டை, அளாவிச் செவிடுபட ஒலிக்கும் "வேல், வேல்" என்னும் ஆர வாரத்தொனி ஒருபுறமும், கருத்தை அறியாது கேட்டவாய் கேட்டு அரோ—ஹரா என ஒலிக்குந் தொனி மறுபுறமுமாக ஓர் நவீன முறைபற்றியே கதிர்காம உற்சவம் நடைபெறுகின்றது.

அகரம் + உகரம் என்னும் இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்தே அரோஹரமானது என்பதும் இந்த அரோகரம் என்பது ஓம் என்னும் பிரணவ அட்சரத்தைக் குறிக்கும் என்பதும் எமது சோதர அடியார்கள் நன்கு கவனிக்கற்பாலதொன்றாகும். பண்டைக்காலத்து ஒருபோது மிருந்திராத மேள, தாள நாகசுர, சல்லரி வாத்தியங்களாதியன தற்போது கதிர்காமத்தில் இடம் பெற்றிருப்பது ஓர் நவீன முறையாகும்.

தீச்சட்டி முறை

விளை கற்பூரச் சுமையும், விபூதித்திரளும் இடப்பெற்று, சுவாலித்தெரியும் தீச்சட்டிகளை பல்லாயிரம் பக்தர்கள் தத்தம் சிரங்களின்மேற் சுமந்து, அடிச்சட்டிகளினின்று பிறக்கும் அனலையோ, அகோரத்தையோ உணர்ந்தும் உணராதார் போன்று முக்கோண வீதியை வலம் வரும் காட்சியானது ஆஹா ! எத்துணை மாட்சி.

குறித்த தீச்சட்டிகளினின்று மேலுக்குச் சுவாலையும் கீழுக்கு வெக்கையும் பிறக்கின்றன எனினும், சுகாதாரத்திற்கேற்ற குழைவகைகட்கெல்லாம் இராசா என்று போற்றப்படுகின்ற வேப்பங்குழை கொண்டு சமைக்கப்பட்ட சும்மாடுகளின் மேல் சுமக்கப்படும் தீச்சட்டிகளின்னின்றுபிறக்கும் கற்பூர, விபூதி, வேப்பங்குழை என்பவை ஒன்று சேர்ந்து வீசும் வாசனையானது எவ்வித தொற்று வியாதிகட்கும் இடமில்லாதவகையில், யாத்திரிகர்கட்குப் புதுப் புது உற்சாகத்தையும் தைரியத்தையும், சுகபெலத்தையும், ஆனந்தத்தையும் ஊட்டி நிற்கக் காணலாம்.

முருக ஸ்தலங்கள்

எமது முருகப்பிரான் எழுந்தருளி இருக்கும் தலங்களுக்கு கணக்கே இல்லையென்ப ! அருணகிரி

நாதர் பாடிய திருப்புகழ் என்னும் அருட்பாவாகிய தோத்திரப்பாவில் எண்பத்தைந்து (85) தலங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. எனினும், நக்கீர தேவர் பாடியுள்ளதும் " பத்துப் பாட்டு " என்னும் சங்க இலக்கிய நூல்களுள் ஒன்றாயதுமான திருமுருகாற்றுப் படை என்னும் நூலில், அருணகிரிநாதர் கூறியுள்ள இடங்களில் மாத்திரமன்றி, சகல குன்றுகளிடத்திலும், காடுகளிலும், வனங்களிலும், ஆறுகளிலும், குளங்களிலும், முச்சந்தி, நாற்சந்திகளிலும் இருப்பதாக கூறப்பட்டிருக்கிறது.

"குன்று தொருடலும் நின்றதன் பண்பே அதாஅன்று
சிறுதினை மலரொடு விரைஇய மறியறுத்து
வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ
ஊரூர்கொண்ட சீர் கெழு விழவினும்
ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன்தைஇய வெறியாா்களனும்
காடுங் காவும் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறுங்குளனும் வேறு பல்வைப்பும்
சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பும்
மன்றமும் பொதியலும் கந்துடை நிலையினும்.

(திருமுருகாற்றுப்படை)

மருதம், நெய்தல் குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை என வழங்கும் ஐவகை நிலங்களுள், குறிஞ்சி நிலமென்பதுமலையும் மலைசார்ந்த இடமுமென்பர் ஆன்றோர். குறிஞ்சி நிலத் தெய்வம் முருகப்பிரானேயாவர். இக்காரணம் பற்றியே இவரது வாசஸ்தலமானது அதிகப்பற்றாய் மலைகளிலும் மலையடிவாரங்களிலும் மலை சார்ந்த இடங்களிலும் காணக்கிடக்கின்றது.

முருகன் பெருமை

யுத்த தெய்வமும், கல்விக் குருவும் இவரே என்ப ! பிரமதேவனைச் சிரசிற் குட்டிச் சிறையிட்ட

தும், தாரகாசூரனைக் கொன்றதும், சூரமத்மனாதியோரைக்கொன்று தேவர்களைச் சிறை மீட்டதும், இவரது யுத்த தெய்வதத்துவத்திற்குச் சான்றாவதும், சிவபிரானுக்குப் பிரணவ மந்திரத்தின் அர்த்தத்தை உபதேசித்தமை இவரது வித்தியா குருத்துவத்திற்குச் சான்றாவதும் கண்டு தெளிக.

திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தி அல்லது திருச்செந்தில் அல்லது திருச்செந்தூர். திருவாவினன்குடி என்னும் பழநி, சுவாமிமலை என்னும் திருவேரகம், குன்றுதொறாடல், பழமுதிர்சோலை என்னும் அழகர் கோவில் என்பன முருகப்பிரானது ஆறுபடை வீடுகளாயிருக்கவும் அவற்றுள் எல்லாம் விசேஷித்து எமது பிரானார் கதிர்காம க்ஷேத்திரத்தை நாடிச் சென்று ஆங்கு அதைத் தமது உறைவிடமாகக் கொண்டுள்ள செயலானது வியப்பிற்கும் மயக்கத்திற்கும் இடனாகவே நிற்கின்றது.

முருகன் திருவிளையாடல்

புல்லு மேயாத மான், கொம்பு சாயாத மான், புள்ளி மேவாத மான் என்றெல்லாம் சினிமா உலகம் பாராட்டிப் பாடுகின்றவளும்; வள்ளிக்கிழங்குக் குழியில் பிறந்தவளும், குறநங்கையென்பாளுமாகிய வள்ளிநாயகி என்பாள், தண்டைகொண்டு கிளிகடிந்து ஓட்டிநின்ற செந்தினைப் புனமானது கதிர்காம க்ஷேத்திரத்தின் அருகாமையில் இருந்தமை பற்றி ஒரு வேளை முற்கூறிய படை வீடுகளையும், ஏனைய தலங்களையும், ஒரு தலையாகத் துறந்துவிட்டு ஆங்குச் சென்றனரோ என எவரும் ஊகிக்க இடனாகின்றதன்றோ ! அஃதங்ஙனமின்றேல் ஆண்டிப் பண்டார வேடங்கொண்டு, மெலிந்தார் போன்று, தினைப்புனந்தேடிச் செல்லவும், வள்ளியை வேண்டவும், கெஞ்சவும், தமையனாகிய ஆனைமுகனது ஆதரவுபெற்று அவளைப் புணரவும், வேங்கை மரமாக

வும், செட்டி வடிவங் கொண்டு வளையல் விற்கவும் ஏதுக்கள் எவையும் காணேமே!

கிரேத, திரேத, துவாபர, கலியுகமென்னும் நான்கு யுகங்களிலும் இருந்திருப்பவராகிய முருகப் பிரான், கடைசியுகமாகிய இக்கலியுகத்தில் "கலியுக வரதன்" (வேண்டுவார் வேண்டுவன ஈவோன்,) என்னும் நாமதேயம் பூண்டு சம்பூரண மூர்த்தி கரம் கொண்டு வீற்றிருந்து, பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்து வார்க்கு, ஆணவம் கன்மம். மாயை என்னும் மும் மலங்களும் மூலமாக வேரோடழியுமாறு திருவருள் பாலித்து நிற்குந்தலம் கதிர்காமத்தலம் ஒன்றென் றே வெள்ளிடை மலைபோல், தெள்ளித்திற்புலப் படக்கிடக்கின்றது.

காயாத கானகத்தே நின்றுலாவிய வள்ளி மானைத் திருமணம் புரிந்ததுபற்றியாக்கும்! திரு விழாக் காலங்களில், யானையெருத்தம் பொலிய மூக் கோண வீதி வழியே நமது கதிர்காமக் கந்தன் வலம் வரும்போதெல்லாம் வள்ளியின் மரபினரென்று பெருமையோடு அழைக்கப்படுகின்ற ஒரு தொகை யினரான பெண்கள் ஆலாத்திப் பெண்கள் என் னும் பட்டப் பெயர் தாங்கி ஆலாத்தி யெடுத்தும், சாமரை வீசியும் உல்லாசமாகச் சென்றுகொண் டிருப்பர்.

"பாவிகள் கண்ணுக்குச் செப்பேடு—உற்றுப்
பார்த்தால் பத்தரைமாற்றுத் தங்கம்"

என்பதை ஒப்ப யானையின் முதுகின்மேல் இருத்திச் சர்வ ஜாக்கிரதையோடும் கப்புறாளமார் தாங்கிப் பிடித்துச்செல்லும் யந்திரப் பெட்டியினது இரகசி யந்தான் இருந்தவாறு, என்னே!

உற்சவ காலம்

சிற்றறிவும், சிறு தொழிலும், சின்னாட் பல பிணியுமுடைய நம்மனோர்க்குப் புலனாகாத குறித்த

யந்திரப் பெட்டியானது, முத்துலிங்க ஸ்வாமிகளால் சமைக்கப்பெற்ற யந்திரத்தை உள்ளுறையாகக் கொண்டுள்ளது என்பது ஐதீகம். ஏனைய தலங்களிற் போலாகாது கதிர்காமத்தில் வருடமொன்றுக்கு நான்கு தடவைகளில் திருவிழா நடைபெறுகின்றது. முதலாவது திருவிழா சித்திரைப் புத்தாண்டுத் தினத்தன்றும், இரண்டாவது விழா ஆனித் திங்களிலும், மூன்றாவது விழா ஆடித் திங்களிலும், நான்காவது விழா கார்த்திகைத் திங்களில் திருக்கார்த்திகை தீபத் தினத்தன்றும் நடைபெறும்;

யாத்திரை முறை

உலக்கை தேய்ந்து உளிப்பிடியானாற்போல, ஆஸ்திகம் குன்றி, நாஸ்திகமும்; மெய்ஞ் ஞானம் குன்றி அஞ்ஞானமும், விஞ்ஞானமும் தலைதூக்கித் தாண்டவமாடி நிற்கும் இந்நாளில், முன்னைப் போல முருகப்பிரானது கதிர்காம ஸ்தலமானது பெரும்பாலான யாத்திரீகர்கட்கு அருண்மாரியை வாரி அள்ளி வழங்குவதற்கு அன்னாரது நடைமுறை பரிதபிக்கத்தக்க வகையில் சீர் கேடும் முட்டுக்கட்டையுமாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கந்தக் கடவுளது அநுமதியும் திருவருளும் பெற்று, தவங்கிடந்து, கானல், பனி, மழை, கூதல், குளிர் என்பவற்றில் அடியுண்டு கால்கள் கடுக்க நடந்து, கொடிய வனவிலங்குகட்கு ஆளாகியும், ஆளாகாமல், மட்டக்களப்பு மார்க்கமாகச்சென்று, மாணிக்க கங்கையில் திருமுழுக்காடி, கரையேறி, கந்தனைக் கண்டு கைகூப்பி நின்றும், சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்தும், கலந்து உறவாடியும், கருணை வெள்ளத்தில் தோய்ந்தும், மெய்யடியார்கள் மெய்யன்போடு மெய் சிலிர்க்க நின்ற காலங்கள் கரையேறிப்போக, இன்றைக்கோ அந்த வழக்கமானது மிகக் குறைந்து, கதிர்காம யாத்திரை என்பது காத்திரமற்று. தோத்திரமற்று, ஆத்திரமற்று, வெறுமனே களியாட்டும், கண் காட்சியும், வேட்டை வேட்கையும், இடாம்பீக

மும் ஆகி மோட்டார் வண்டி, ஆகிய வாகனங்களில் இவர்ந்து சோய் சொடி இன்றி உல்லாசமாய், தோழ சகிதமாய்ச்சென்று திரும்பும் சேட்டை யாத்திரை யாக அடி தலை மாறி நிற்கின்றது. ஐயகோ! இத் தகைய நிலைமையில் யாரைக் குறை கூறுவது! முருகனது திருவருளையா! அன்றேல் யாத்திரீகர் களது பெரும் மருளையா!

பொருளையும் மருளையும் ஒரு தளையாய்த் துறந் தாலன்றோ அருளும், தெருளும் வாய்க்கப்பெறும்! வேண்டுமாயின் சாஸ்திர சம்பந்தமான புண்ணிய தீர்த்த யாத்திரையைச் செய்து காட்டிப் போந்த உத்தமியாரான காரைக்கால் அம்மையாரை ஓர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகக்கொண்டு கொள்ளத்தகு மன்றோ!

அன்ன சத்திரங்கள்

கால் நடையாய் நடந்து யாத்திரை செய்வோர்க் கேயன்றி, உல்லாசகமனிகளாய் யாத்திரை செய் வார்க்கு கந்தனது கருணை கிடைப்பது முயற் கொம் பே என்பதற்கு எட்டுணையேனும் ஐயமே இலதா கும். களைப்பும், சோர்வும் தீர்த்துவைப்பதற்கு, கங்கா தீர்த்தமும்; உடற்றும் பசியைத் தணிப்ப தற்கு புண்ணிய புருஷர் புருஷர்களால் யாக்கப் பெற்றிருக்கும் தரும கைங்கரியங்களாகிய அன்ன சத்திரங்களும் வேண்டியமட்டும் வேண்டி யாங்கு தாராளமாக அமைந்திருக்கும்போது குறைவு பாடு தான் என்னே! சொர்ணதானம், கோதானம், பூதானம், வஸ்திரதானம், கன்னிகாதானம் முத லாய பல்வேறு தானங்களுள் அன்னதானமே தலை சிறந்தது என்பதனுண்மையை, புத்தி பூர்வ மாக உணர்ந்த பிரபுக்களால் மார்க்கண்டு முதலாளி மடம், தம்புச்சாமி மடம், செட்டிகள் மடம், அப்பா சாமி மடம், டக்டர் கனகசபை மடம், சடையம்மா மடம், மாணிக்கத் தியாகராச மடம், மௌனசாமி

மடம், பொன்னம்பலசாமி மடம், மலையம்மா மடம் என்பவற்றோடுகூட ராமகிருஷ்ண மடமும் இன்று ஒன்றுசேர்ந்து யாத்திரீகர்கட்கு குளிர்ந்த கற்பக தருப்போலும், தருவின் நிழல் போலும், அடைக்கலமும் ஆதரவுமாக, கதிர்காமத்தில் நிறுவப்பெற்றிருப்பது அவர்களது பூர்வ புண்ணியப் பலனே யென்க.

குறித்த அன்னதான பிரபுக்களால் அமைக்கப்பெற்றிருக்கும் முன்னர்ச் சுட்டிய சத்திரங்கள் ஒருபுறமிருக்க, கல்லில் நார் உரித்தாற் போன்றும் மணல்கொண்டு கயிறுதிரித்தாற் போன்றும்: நரிவால் கொண்டு கடலினது ஆழத்தை அளந்தாற் போன்றும் கடின உழைப்போடு கூடிய கட்டு முட்டுக்களும் பண்ட பதார்த்தங்களுங் கொண்டு, சாது சங்கரப்பிள்ளை முருகேசரால் உச்சி மலை உச்சியிலும், கோடாலிச் சாமியாரல் உச்சிமலை மத்தியிலும், தீக்குளி சாமியென சாதாரணமாய் அழைக்கப்பெறும் செல்லையாச்சாமியாராலும், மேலும் இவை போன்று பிள்ளையார் மலை, செல்லக் கதிர்காமப் பாதை: திசை மஹாரூமைக்கும், கதிர்காமத்துக்கும் இடையே அப்பாக்குட்டி முதலாளி என்பவரால் ஐந்தாவது மைலில் நிறுவப் பெற்றிருக்கும் தண்ணீர்ப் பந்தல்களது இன்றியமையாத சிறப்பும் தொண்டும் அருமையும் எடுத்துக் கூறும் தரத்தன அன்று.

குறித்த மகான்களது புகழுடலங்கட்கு பல்லாண்டு கூறுதும்! யாதானுமொன்றைச் சொல்வது எளிது செய்வது அரிது என்பர் மூதுணர்ந்தோர்—குறித்த தண்ணீர் பந்தல்களின் சார்பாக இன்றைய உலகின் தராதலம் படைத்த சைவப் பெரியார்களும் சொல்வதோடு மாத்திரம் நின்றுவிடாது செய்தும் செய்வித்தும் திருப்பணியாற்றி சிவபதமடையச் சிரமத்தோடு உழைப்பார்களென்பது எமது நம்பிக்கை.

மாணிக்ககங்கா மான்மியம்

பத்து அவதாரங்களுள் ஒன்றான புத்த அவதாரங் கொண்ட விஷ்ணு பிரானை, தனது தாய் மாமனாகக் கொண்டுள்ள தலனாலாக்கும், கதிர்காமக் கந்தனது திருக்கோயிலின் மருங்கில் அரச விருட்சங்களும்; சுவர்க்காதிபதியாகிய இந்திரனது புதல்வியாம் தெய்வயானையை மணந்தலனாலாக்கும், மாணிக்க கங்கைக் கரையில் அரும் பெரும் மருத மரங்களும், சூரியனது வெப்பத்தை மறைத்து யாத்திரிகர்கட்கு நிழல் கொடுக்கும் ஆகாய விதானங்கள் போன்று விரிந்து பரந்து நின்று நிலவுகின்றன.

சாமானிய தினங்களில் பொதுவாக, புறங்கால், கணுக்கால் அளவுக்கு மாத்திரம் மறையக்கூடிய நீர் நிலையினை உடையதாக இருக்கும் மாணிக்கக் கங்கையானது, கந்த வேள் திருமஞ்சனமாடுந் தினமாகிய நீர் வெட்டுத் தினத்திலன்று திடீரெனப் பெருகி, பொங்கி, ததும்பி, வழிந்து ஓடுகின்ற உன்னதக் காட்சியானது உண்மையில் அதியற்புதமான ஓர் காட்சியேயாம்! இக் காட்சியை கூர்ந்து நோக்கி ஆராயுமிடத்து, வைகை நதியானது பெருக்கெடுத்து கரை புரண்டு ஓடியதும், செம்மனச் செல்வி என்னும் ஏழை வணிகப் பெண்ணினது பங்கை அடைப்பதற்கு பிட்டுவேண்டி, சிவபெருமான் மண் சுமக்கப் புறப்பட்டது மாய சந்தர்ப்பங்கள் நமக்குப் புலனாகின்றன.

பாம்புப் புதுமை

பல வர்ணங்களைக்கொண்ட பல்வேறு பாம்பினங்கள் மாணிக்கப்பிள்ளையாரது திருக் கோயிலுக்கருகாமையிலுள்ள விருட்சங்களிலேறுவதும் இறங்குவதும்; காலா காலங்களில் முருகப் பிரா

பிரானது மான்மியத்தை உபந்நியாசமாக எடுத்து ஓதும் பக்த சிகாமணிகளது உடல் மேலும் தோள் மேலும் நகர்ந்து விளையாடுவதும் ஆங்குள்ள சல வைக் கற்றூண்களின் மேலும் கீழும் சுயேச்சை யாக நடமாடித் திரிவதுமாகிய எல்லாம் கதிர்காமக் காட்சிகளுள் அற்புதமான காட்சிகளாகும். இக் காட்சிகளைக் கண்ணுறுவாரெல்லாம், பதுமன், குளி கன், கார்க்கோடகன், அனந்தன், ஆதி சேடன் முதலிய அட்டமா நாகங்களும் அங்கேயே நிரந் தரக் குடிபதிகளாகி, தழைத்து வேரோடி மூங்கில் போன்று சுற்றம் முகியாது பலுகிப் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றன எனவே முடிவு கட்டி நிற்பர்.

கதிர்காமத்தின் ஒரு புறத்தே சூரன் மலையும், இன்னோர் புறத்தே விபூதி மலையும், கதிரை மலையும் காணக் கிடக்கின்றன.

விபூதி மான்மியம்

விபூதி என்னும் மொழியானது, வி + பூதி என் னும் மொழிகளைக் கொண்ட ஓர் தொடர் மொழி யாம். இதில் "வி" என்னும் ஒரு வட மொழி உப சர்க்கமும், "பூதி" என்னும் ஓர் தனி மொழியும் அமைந்திருக்கக் காணலாம். "வி" என்பது, "இன் மை அல்லது "அன்மை" என்னும் எதிர்மறைப் பொருளைக் குறிக்கும்; "பூதி" என்பது, 'நரகம்' எனப் பொருள் தரும். எனவே, 'விபூதி' என்னும் தொடர் மொழியானது, நரகமின்மை, நரகஞ் செல்லாமை அல்லது வீட்டுக்கு வழியாயது, எனப் பொருள் தரும்.

இத்தகைய சிறப்பினையுடையதும் விபூதிப் பிண்ட வடிவம் உடையதுமான கதிரைமலையானது, நமது கதிர்காம க்ஷேத்திரத்திற்கு மாத்திரமே தனிச் சிறப்பும் உரிமையும் பெருமையும் சொந்தமுமாக உள்ளதுமாகும்.

எத்தனையோ சிவ ஸ்தலங்களில், கோமயம் என்னும் சாணத்தில் இருந்தே விபூதியைத் தயாரித்து எடுத்து அணிகின்றனர். சிற்சில விஷ்ணு ஸ்தலங்களில் நாமக்குளங்களிலிருந்து விபூதி போன்ற ஓர் வகைக் களியை எடுத்து அணிகின்றனர். ஆனால் கதிர்காமம் ஒன்றே இயற்கையாக அமைந்த விபூதி மலையைத் தன்பாற்கொண்டுள்ள பெரும் பேற்றினையுடையதாயிருக்கின்றது. ஒப்ப நோக்குமிடத்து, விபூதி மலையிலிருந்து பெறப்படும் இக் கதிர்காம விபூதியானது மற்றெதையும் விட நிறத்திலும், குணத்திலும், மணத்திலும் முற்றாக வேறுபாடும் விசேஷமும் உடையதொன்றென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி!

"மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்திலுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயான்
திரு நீறே"

என்னும் ஸ்லோகத்தினது உண்மைக்கு இவ் விபூதியானது ஓர் சிறந்த சான்றாகும்.

தீர்த்த மான்மியம்

விளக்கு, இடம், தீர்த்தம், வெண்ணீறு, உருத்திராக்கம், புத்திரன், பார்ப்பான், புராணம், கீர்த்தனை, அருச்சனை, அட்சரம், முதலாய பல்வேறு அறங்களுள் தீர்த்தமும் ஒன்றென்பது இங்கு பெறப்படுகின்றது.

"காசியிலிறக்க முத்தி கயிலையிற் பிறக்க முத்தி
தேசமர் தில்லை தன்னில் திரு நடங்காணமுத்தி"

என்றெல்லாம், முத்தி நெறி கூறி நமது ஆன்றோர் போந்தனரெனினும் தீர்த்த யாத்திரை மான்மிய

மானது கங்காதீர்த்தம், கதிர்காமதீர்த்தம் என்னும் இரண்டினையுமே முக்கியமாகக் குறிக்கும். அவற்றுள்ளும் கதிர்காமத் தீர்த்தமானது மகா பெரிய மான்மியமுடைத்தாகும்.

"அத்தனிறைவன் அமலேசன்
அமராலயத்தினரு குறுநீர்
சுத்த மசுத்த மாயினு நற்
சுரர்கள் பரவுங் கங்கை யென்றே
புத்தி புரிந்தங்கத் தடத்தில்
புனலுட்படிவோர் யாரெனினும்
சத்த சனனத்துறு பாவந்
தனைத்து சிறந்து தயங்குவரே"

என்பதனுல் கந்தபிரான் எழுந்தருளியிருக்கும் கதிர்காம ஆலயத்தின் தோணித்துறை போன்ற மாணிக்க கங்கையின் மகிமையும், அதில் ஆடுகின்ற தீர்த்த மான்மியமும் அதனுலாகும் பெரும்பேறும் நமக்குப் புலனுகின்றன.

ஆலயத்தின் அருகாமையிலுள்ள நீரானது குப்பை, கஞ்சல், வண்டல்கள் அடைந்தோ, அன்றேல், மலசல மாகியவற்ருல் அழுக்கடைந்தோ அசுத்தமாயினும் அதைப் பொருட்படுத்தாது தேவ கங்கையெனக் கருதி பெரியோர், சிறியோர், வாலிபர், கன்னியர், யௌவனர் அந்தகக் கேடர் என்ற பேதமேயில்லாது, அங்கவஸ்திரம் அணிந்தோ, அணியாமலோ மாணிக்க கங்கையில் நீராடும் அந்த வேளையானது மன்மத பாணங்களுக்கோ, அப்பாணங்கள் பாய்ந்து தைப்பதற்கோ, தைப்பதனுல் ஏற்படும் வேதனைகளுக்கோ எதற்கும் கடுகளவேனும் இடங்கொடுக்காத மஹா தூய்மையும், பக்தியும், பயமும், பரவசமும் நிறைந்த தொன்ருகும். இங்ஙனமாவதும் கந்தபிரானது கருணைப் பெருக்கின்பாற்பட்டதென்றே கூறலாகும்.

திசைமஹாராமையிலிருந்து பாதசாரிகளாய், வேகக் கொதிக்க பன்னிரண்டுமைல் தூரம் தாண்டிச் செல் லும் யாத்திரிகர்கள், கருட புராணத்திற் கூறப்படும் அகோரமான அக்கினி ஆற்றைத்தாண்டிச் செல் வார்போன்று மாணிக்க கங்கையிற் கால்வைக்கும் அந்தக்ஷணமே தங்களது சகலவித இடர்களும் பரிதியைக் கண்ட பனிபோல் மறையப் பெறுகின்ற னர். அதன் மேல், கங்கையில் ஸ்நானத்தை முடித்துக்கொண்டு கரையேறிக் கோயிலை அணுகு வர்.

சுவாமி தரிசனம்

கதிர்காம ஸ்தலத்திலே சுவாமி தரிசனம் பல திறப்படும். அங்கு அரசன் முதல் ஆண்டி ஈறுக வும், ஞானி முதல் அஞ்ஞானி ஈறுகவும். இராணி முதல் பிச்சைக்காரி ஈறுகவும், முதலாளி முதல் தொழிலாளி ஈறுகவும் யாவர்க்குமே ஏகோபித்த முறையில் வழிபாட்டுக்கு இடமுண்டு. வேல் குத்தி காவடி சுமந்து தொழுது நிற்பார் ஒரு சாரார்; செடில் குத்தி முள் மிதியடியில் நடந்து காவடியோடு வழிபடுவார் இன்னொரு சாரார்; அன்னக் காவடி; பாற் காவடி; பறவைக் காவடி எடுத்து நிற்பார் வே றொரு சாரார். நீறு பூத்த மேனியோடு அங்கப் பிர தட்சணை செய்து முக்கோண வீதியை வலம் வரு வார் ஆயிரக்கணக்கானோர். உருத்திராக்கம், முட் டை முத்திரை என்பவற்றோடு யோக நிஷ்டையில் வீற்றிருப்பார் நூற்றுக்கணக்கானோர், பக்திக் கனல் பற்றி யெரிய பரவசங்கொண்டு மெய் மறந்து அருட் பெரு வெளியில் ஆனந்தக் கூத்தாடி பாலரும் பேய ரும் பித்தருமென நிற்பர் பல்லாயிரவர். கந்தர நுபூதியையும், கந்தரலங்காரத்தையும், கந்தர் ஷஷ்டி கவசத்தையும், இடிமுழக்கொப்ப அட்டதிக்கும் செவிடுபடுமாறு பாராயணஞ் செய்து நிற்பர் பல் வேறு குழுவினர். தெய்வயானை அம்மன் சந்நிதிப்

பக்கத்திலுள்ள பழநி ஆண்டவர் கோயில் சந்நிதியி லிருந்து புறப்பாடாகி தினந்தோறும், இரவு பகல் (24) மணித்தியாலங்களும் சல்லரி தாள வாத்தியங் களோடு இடையீடின்றி முக்கோண வீதியையும் சுற்றி முருக சுலோகம் சொல்லி முருக பஜனை செய்து நிற்கும் தொண்டர்கள் இருபாலாருமாய் எண்ணிறந்தவராவர். இங்ஙனம் பலதிறப்பட்டு நிற் கும் ஸ்வாமி தரிசனத்தோடு, பாலர், விருத்தர், முதி யோர், பழம்பிணியாளராதியோரது; தீ விளையாட் டுத் தரிசனமும் ஓர் முக்கிய அம்சமாகும். முருகப் பிரானது திருச்சந்நிதியில் அருச்சனை, பூசை, நை வேத்தியம், நேர்த்திக்கடன் என்பவற்றின் பேரால் வழங்கப்படும், பணம், பொருள், வேலாயுதம், செப் பேடுகள் என்பவற்றுக்கு அளவேயில்லை. பசியால் வாடி, உடல் மெலிந்து, கால் தள்ளாடி, கண் பஞ் சடைத்து, செவி அடைத்து, செந்தினைமாவுக்குக் குறவர் சேரியில் கெஞ்சி நின்ற முருகனுக்கு இவ் வளவு திரண்ட சொத்துக்கள் ஆண்டு தோறும் சென்று மலைபோல் குவிந்திருக்கவும் என்னே! இன்னமும் ஆண்டி வடிவம்! என்னே இன்னமும் காட்டுவாசம்! என்னே இன்னமும் ஏழைக் குடி சை! அம்மம்ம! அரியும் அயனும் காணாத அரன் மகன் ஆண்டியப்பன் உண்மையில் கலியுக வரத னேயன்றோ! இவனது பெருமையை எவர்தா மறி வர்! எவர்தாமறிய மாட்டுவர்.

கதிரை மலை

முருக தரிசனம் செய்து முடித்த பின்னர், அவ னது அநுமதியும் அருளும் பெறுவோர் கதிரை மலைக்குச் செல்வர். கதிரை மலை என்பது கதிர்கா மத்திலிருந்து ஏறத்தாழ கூப்பிடு தூரத்துக்கப்பால் சுமார் இரண்டு அல்லது மூன்று மைல் உயரமுடை யது. எனினும் அருள் பெற்றோர்க்கு, குருவிக்கு இராமேஸ்வரம் இருப்பதுபோல, மிக மிகச் சொற்ப

தூரத்தில் இருப்பதுபோன்றே தோன்றும். உடல் வலியை நம்பி, சுய பெலன் கொண்டு கதிரை மலைக்குப் போகலாமென்னல் ஒருபோதும் சாத்தியமேயாகாது.

குறித்த மலையின் உச்சியைச் சேர்வதற்கு படிகள் செதுக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. எனினும் பாதையோ கரடு முரடும் கடினமுமான ஒற்றடிப் பாதை என்றே சொல்லல் வேண்டும். மலையிலும் மருங்குகளிலும், காடும், கரம்பையும், விலங்கினங்களும் காணக்கிடக்கின்றன. தனது வயிற்றிற் பிறந்த வள்ளி நாயகியையும், அவளது சுற்ற மித்திரர்களையும் விட்டுப் பிரிந்து அப்பாற்செல்ல மனம் சகிக்காததனைற்போலும் மான் கூட்டங்களும்; சகோதர பாச மேலீட்டால் தம்பியாகிய கந்தனையும் விட்டுப் பிரிய மனம் பொருந்தாது மென் மேலும் ஆபத்துக்குதவவேண்டும் என்பதனைற்போலும், ஆனைமுகவனது முகங்களைக்கொண்ட யானைக்குழாங்களும் அங்கு காணப்படுகின்றன. மலையின் உச்சியானது சமமும் மேடு பள்ளமுமுடைத்தாய், சுமார் ஆயிரம் பேர்களை அடக்கக்கூடிய அளவுயரந்திருக்கின்றது. மச்சுப் பாவிய மாட மாளிகைகளோ, கூட கோபுரங்களோ அங்கு, காணக்கிடையா. ஓர் வேலாயுதம் மாத்திரம் நிறுவப்பெற்றிருக்கின்றது. கதிரை மலையின் கருவூலம் இவ் வேலாயுதமென்றே சொல்லற்பாலதாகும்.

மக்களது இருதயத்தின் தோற்றத்திற்கு உவமை யாகும் எனக்கூறப்படும் தேங்காயை உடைத்து இருதயம் உடைந்து கசிந்து கண்ணீர் மல்குவது போல, தேங்காயின் உள்ளே இருக்கும் நீராலபிஷேகம் செய்வதும் தூப வர்க்கங்களுள் ஒன்றாகிய கர்ப்பூரம் எரிப்பதுமே அங்கு பிரதான வழக்கம்.

முன்னர் குறித்தவாறு இரண்டு அல்லது மூன்று மைல் உயரமுடையதெனக் கூறப்படும் கதி

ரை மலைக்கு திடகாத்திர தேகமுடைய புருடர்களே சென்று வருதல் மிக மிகக் கஷ்ட சாத்தியமாயிருக்கும், அதற்கு எதிர் மாறாக; தொண்ணூறும் பத்தும் சென்ற துவண்ட கிழவர்களும் கோல்கொண்டுதள்ளாடும் குடுகுடு கிழவிகளும், பச்சைச் குழந்தைகளும் கட கடவென்று ஏறி பம்பரம் போலச் சுழன்று வருகின்றார்கள் என்பதைக் காணுந்தோறும் எவரது நெஞ்சந்தான் பகீரிடாது !

விபூதி மலை

விபூதி, உருத்திராக்கம் என்னுமிரண்டும் சிவ சின்னங்களாகும் என்பது சிவ சமயச் செல்வர்கள் யாவருமறிந்த உண்மை! விபூதியைப் பொறுத்த மட்டில் வேறெந்த மதத்தினர்க்குமில்லாத ஓர் தனிச் சிறப்பு. சிவசமயிட்கே உரித்தாகின்றது என்பது எவரும ஒத்துக்கொள்வர். மும்மூர்த்திகள், முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள், நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள், சுவர்க்காதிபதியாகிய இந்திரன், அவனோடு கூடிய திக்குப் பாலகர்கள், வசிட்டர். ஆதி முனிவர்கள் யாவருள்ளும் விபூதிப் போட்டியில் முதல்வரெனப் பிரசித்திபெற்றவர் முழு முதற் கடவுளாகிய சிவபிரானே என்ப இதற்குச் சான்று, பாதாதி கேச பரியந்தம் இவர் நீறு பூத்த மேனியனாக இற்பதுவே, இவரது திருமேனியை இடையீன்றிப் பூக்கவைத்த நீறானது, கதிர்காமத் தலத்திலிருந்து சமீபத்தில் உள்ள விபூதி மலையில் உள்ளதென்றே யூகிக்கக்கிடக்கின்றது. அங்ஙனமாயின் சிவபிரானுக்குச் சொந்தமாயிருந்த விபூதி மலையானது அன்னார் சுடலைப் பொடி பூசத் துணிந்த காலத்தே முருகப் பிரானுக்கு நன்கொடையாய் அல்லது பிதிரார்ச்சிதமாய் வந்து அடைந்திருத்தல் வேண்டும் என்கின்றனர். முருகனுக்குக் கிடைத்த விபூதி மலையானது நல்லதிஷ்டவசமாக, பக்த கோடிகளது பாவனைக்கு ஏற்றதாகி விட்டது. இவ் விபூதி மலை

யிலிருந்து எடுத்து, பல்வேறு திக்குகளுக்கும் கொண்டு செல்லப்படும் விபூதிச் சுமைக்கு அளவுமில்லை, நிறையுமில்லை. ஓர் போதும் குறைவுபடாத செல்வமாக விபூதி மலையானது விளைந்தும் வளர்ந்தும் பெருகிக்கொண்டே இருக்கின்றது.

நிற்க ஆகாமிய வினையிலழுந்தி, மன மொழி மெய்யென்னும் திரிகரணங்களும் ஒருங்கே பாழாகி நிற்கும் பாவரோகிகளாகிய மக்கட்கெல்லாம் எழு வகைப் பிறவிகளிலும் மீட்டிய பாவத்தைத் தொலைக்க வல்லது கதிர்காமத் தீர்த்தமே என்று தீர்த்த மான்மியம் கூறியிருப்பதோடமையாது, கதிர்காம விபூதி மான்மியமும், ஈண்டுக் கூறுவான் துணிந்தேன், கதிர்காமக் கந்த வைத்திய சிகாமணி தயாரித்த சஞ்சீவி எனவும், பஸ்பம் எனவும், விபூதி மலையின் விபூதியை வாயிலிட்டு உட்கொண்டு காச நோய், க்ஷயரோகம், சூலை நோய் முதலிய தீராத கன்ம வியாதிகள் நீங்கப்பெற்றோரும்,பெறுவோரும் எண்ணுக்கணக்கிலடங்காதவராவர். அஃதே போன்று அதே விபூதியை சொறி சிரங்கு முதலிய தோல் வியாதிகட்கும், குட்டம் போன்ற அழுகு தொழு நோய்கட்கும் பூசிக் குணமடைந்தோரும் இன்றுமே அங்ஙனம் குணமடைவோரும் * கூற்றிலடங்கார்.

* கூற்றிலடங்கார்—யமனிடத்திலும் அடங்கமாட்டார்கள்.

செல்லக் கதிர்காமம்

இது கதிர்காமத் தலத்திலிருந்து ஏறத்தாழ மூன்று மைல்களுக்கப்பால்,யானை ஆதியாம் கொடிய வன விலங்குகள் நெருங்கியுள்ள காட்டகத்தே இருக்கின்றது. இங்கே ஆள் காட்டிப் பிள்ளையார் கோவில் என ஒன்று உண்டு. விண் மீன்களைப் பழித்து, பளபளவென்று ஒளி வீசி யாத்திரிகர்கள் குழாத்தைக்கண்டு களித்துத் துள்ளிக் குதிக்கும் பலவித மச்ச சாதிகள் நிறையப்பெற்ற ஆற்றிேனாரமாக அமைந்திருக்கும் செல்லக் கதிர்காமத்தின் காட்சியானது கண்கொளாததாகும். வெண் கம்பளம் விரித்தாற்போன்றபஞ்சினும்மிருதுவான குருகுமணலின் மேல், சூரியனது உச்சிநேரச் சேட்டையைக் கடிந்து விதானம் போன்று நெருங்கி நிற்கும் மரங்களின் சோலையின் கீழ் யாத்திரீகர்கள் தத்தம் உடல்களும் உள்ளங்களும் பூரிக்க அமர்ந்திருப்பர். கதிர்காமத் தலத்திற்போலாகாது இங்கே பொங்கலும்படையலு மாற்றி,கொண்டும், கொடுத்தும், குதூகலித்துநிற்பர்.

செல்லக் கதிர்காமக் கந்தனைச்சாட்டி அவன் பெயரால் பிட்சா பாத்திரங்களோடு பாதையினிருமருங்கிலும்,உட்கார்ந்தும்,தவழ்ந்தும், படுத்தும், நடந்தும், அறத்திடு பிச்சை கூவி இரப்போர் அநேகமாயிரமாவர். ஒரு வேளை அக்காலத்தே தாருகா வனத்துச் சென்று அங்கையிலோடேந்தி ஐயமேற்ற சங்கரனது காரிய வீரனாகிய புதல்வனென்றாக்கும் அவனது திருக் குமாரனாகிய செல்லக் கதிர்காமத்தான் இருக்குமிடம் நோக்கி இத்தனைபேரெல்லாம் முன்சொன்னவாறு ஐயமேற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனர்

கதிரை மலைக்கோ, விபூதி மலைக்கோ, செல்லக் கதிர்காமத்துக்கோ எதற்கெனினும் சரியே! தமது உடல் வலி, புய வலி, என்பவற்றை நம்பிச் சென்ற,

செல்கின்ற எத்தனையோ யாத்திரிகர்கள் வழி தப்பி யதும், திசைகெட்டுத் திரிந்ததும், காணமற்போய், காடேறிக் கிரையானதும், இரையாகின்றதும் அநு பவ வாயிலாக அறிந்த உண்மைகளாகும். இது ஒரு புறமிருக்க, கந்தனை நம்பி, காடு செடி எங்குந் தேடி, சென்ற மார்க்கத்தில், மனமார வழி தப்பி அலைந்தோர் மாசங்கள் சென்றும் யாதொரு விக் கினமுமின்றி கந்தனது கடைக் கணிப்பிலும் காவ லிலும் தஞ்சத்திலும் தாரகத்திலுமிருந்து சுகபெலத் தோடு மீண்டு வந்த அத்தியந்த அற்புத சம்பவங்கள் நேற்று முண்டு, இன்று முண்டு! என்று மங்கள மாகுக, கதிரை வேல் கருணை பாலிப்பதாக.

கதிர்காமப் புராதனம்

இது விஷயமாக, சரித்திர ஆராய்ச்சியானது ஒன்றற்கொன்று பல்வேறு துறைகளில் முரண்படு கின்றமை பற்றித் தற்காலிகமாக அதை ஒதுக்கி விட்டு, யுக்தி அநுபவங்கட்கு ஒட்டிய சிற்சிலவற்றை மாத்திரம் ஈண்டுச் சற்று ஆராய்வாம். **ஈழம்** என் பது சுத்த தமிழ் நாடே! புலத்திய மஹா ரிஷி யினது குமாரன் வச்சிரவாகு; வச்சிரவாகுவின் மகன் குபேரன். காலக்கிரமத்தின்படி நமது ஈழ நாடானது அகத்தியரிலங்கை, புலத்திரியலங்கை, குபேரனிலங்கை, இராவணனிலங்கை, விபீஷண னிலங்கையென அழைக்கப்பட்டும் ஆட்சி செய்யப் பட்டும் வந்துள்ளது. தமிழ் நாட்டைச் சூழ்ந்த பதி னேழு நாடுகளுள், **சிங்களம்** எனவும் ஒரு நாடு கூறப்பட்டுள்ளதே எனினும், அது மிக மிகப் பிந் திய காலத்தே கூறியதொன்றாகும். அதுவும் சிங்க ளம் என்னும் பாஷை பற்றியாவது, சாதி பற்றியா வது கூறப்பட்டதொன்றன்று. கறுவாப்பட்டை நாடு எனக் கூறுதற்குப் பதிலாக அதன் பரியாயப் பெயராகிய சிங்கள நாடு எனக் குறித்ததே சிக்க லுக்கும் சந்தேக விபரீத மயக்கத்திற்கும் இடனா

யிற்று. தமிழகத்தின் விரிந்த பரப்பின் ஒரு பகுதியாகிய ஈழமானது தமிழருக்கே அன்றி ஒருபோதும் ஒரு வகையிலும் கி. மு. 543க்கு முன்னர் வேறெவர்க்குமே சொந்தமுடைத்தாயிருந்ததன்று. அங்ஙனமாக வலிந்து நின்று உடையவனிலும் கைப்பற்றினவன் மிடுக்கன் என்ருெலொப்ப தமக்குச் சொந்தமென்போருக்கு நமது ஈழ நாடானது இரவலில் இரவலேயன்றி சொந்தமுமன்று; நிந்தமுமன்று! கதிர்காம க்ஷேத்திரமானது அமைந்திருக்கும் நிலப் பரப்பெங்கணும் தமிழர்களது ஆதிக்கத்தின் கீழேயே அன்று தொட்டுப் பல்லாயிர வருடங்களாய்த் திகழ்ந்து வந்தது, தமிழரல்லாதார்க்கு, கதிர்காமத் தொடர்பு ஏற்பட்டது மிக மிகப் பிற்பட்ட காலத்திலேயே என்பது துணிபு. இன்று முஸ்லீம் மக்களும் கதிர்காமத் தலத்தில் தங்கட்கு உரிமை கூறி நிற்கின்ருரெனினும், அவ்வகை உரிமையும் கி—பி, 10ம் நூற்ருண்டுக்கு—அதாவது முஸ்லீம் மக்கள் பரத கண்டத்திலிருந்து உந்தப்பட்டும் பத்தாம் நூற்ருண்டில் இலங்கைத் தீவின் உள்ளே கால் வைத்த பின்னர் மாத்திரமே ஏற்பட்டுள்ளதென்பது சரித்திர சம்மதமாகும்.

கதிர்காமத்தின் அயற்புறங்களில் தமிழ, சிங்கள சாகியங்கள் பிற்காலத்தே கலந்து வாழ்ந்தமை பற்றி, சிங்களப் பெயர்கள் இட்டு வழங்கலாயிற்று, இக்கொள்கையின் உண்மைக்கு அங்குள்ள கதிரை மலை, விபூதி மலை, ஆள்காட்டிப் பிள்ளையார் கோயில், செல்லக் கதிர்காமம், சூரன் மலை, தினைப் புனம் முதலிய தனித் தமிழ்ப் பெயர்களே தக்க சான்றுகளாகும்.

தேவநம்பிய தீசன் காலத்திலேயே கி.மு. 307 புத்தமதமானது இலங்கைக்கு வந்ததென்பதும்; விஜயன் காலம் முதல் தேவநம்பிய தீசன் காலம் வரைக்கும் சைவ சமயமே இலங்கையில் வழங்கி வந்ததென்பதும் சர்வ மத, சர்வசன சம்மதமாகும்.

எனவே, தமிழ சிங்கள சாகியங்களிரண்டும் ஒரே கோயிலில் ஒருமித்து வந்தனை வழிபாடு செய்து வந்தமை யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க விஷயமாகும்.

பிற்பட்ட காலங்களில் ஆட்சியும் ஆதிக்கமும் தலைப்பட்டதின் காரணமாக இந்து மதக் கோவில் களினுள்ளே பௌத்த விக்கிரகங்கள் நுழைந்தும் இடம் பெற்றும் இருக்க நேர்ந்ததில் ஐயப்பாடில்லை. பதி, பசு, பாசம், என்னும் திரிபதார்த்தங்களுள், பதி என்னும் ஆன்மாவைப் பற்றியும், மோட்ச நரகங்களைப் பற்றியும் எவ்வித கொள்கையோ, ஞானமோ, உபதேசமோ, அற்றவர்களாகிய பௌத்த சமயிகட்கு பதி ஞானம், பசு ஞானம், பதிக் கொள்கை, பசுக் கொள்கை, பதி உபதேசம் என்பவற்றோடு எவ்வித தொடர்பும் இல்லாதிருக்கவும் அவர்கட்கெல்லாம் இந்துக் கோவில்களின் மூலஸ்தானத்து விக்கிரகங்களோடு தொடர்பும் உறவும், பங்கு பாகமும், சொந்தமையும், உரிமையும் ஏற்பட்டது சைவ சமயிகளது துரதிஷ்டவசமேயாகும்.

இலங்கையும் தமிழருடையது; கதிர்காமத் தலமும் தமிழருடையது; கதிர்காமத்துப் பூசகர்களாகிய கப்புறாளைமாரும் ஆலாத்திப் பெண்களும் இராவணேஸ்வரனது சந்ததியாராக இருந்து சிதைந்துபோன தனித் தமிழர்களது பரம்பரையினரேயாவர்.

முத்துலிங்க சுவாமிகள்

இதன் முன்னர் ஓரிடத்துச் சுட்டியுள்ள முத்துலிங்க ஸ்வாமிகளைக் குறித்து ஈண்டுச் சிறிது ஆராய்வாம்: இவரது திருநாமமானது ஓர் காரணப் பெயரேயாகும். அஃதெங்ஙனமெனில் இவர் சமாதிப்பேறெய்தியபோழ்தில் இவரது திருஉடலமானது லிங்க வடிவமாகி முத்துப்போன்று பொலிந்து

ஒளி வீசிற்றென்பர். கதிர்காமத்திலுள்ள வள்ளி நாயகி, தெய்வ நாயகி யென்பாரது திருக்கோவில்களைச் சமைப்பித்தவர் இவரே. முருகப் பிரானது இயந்திரத்தை மூலஸ்தானத்தின் கண்ணே அமைப்பித்தவரும் இவரே. இவற்றோடு கூட, தெய்வ் நாயகி சந்நிதியில் காணக்கிடக்கும் கலியாண மண்டபம் என்பதும் ஆண்டுள்ள ஓமக் கிடங்கும் இவராலேயே அமைக்கப்பெற்று இவரது திருநாமத்தினலேயே வழங்கி வருகின்றன. ஸ்வாமிகள் தங்கி இருந்த இடமும் இக்கலியாண மண்டபமே என்பர், இவர் சமாதி யெய்தியதும் கதிர்காம க்ஷேத்திரத்திலேயே! இவரது பெயரால் முத்துலிங்க ஸ்வாமி கோயில் என அழைக்கப்படும் கோவிலொன்று கதிர்காமத்திலுண்டு.

வள்ளி நாயகி எழுந்தருளி இருக்கும் திருக்கோவிலின் பக்கத்தில் ஓர் பள்ளிவாசலும் முஸ்லீம் பெரியார் ஒருவரது சமாதியும் காணக்கிடக்கின்றன. அப்பெரியாரானவர், முத்துலிங்க ஸ்வாமிகளது சகாக்களுள் ஒருவரும் சிஷ்யருள் ஒருவருமென்பது ஐதீகம், எவரெனினும் சரியே எங்குள்ளார், எக்காலத்தவரெனினும் சரியே, எக்குலத்தார் எம்மதத்தினரெனினும் சரியே, தொண்டர் தம்பெருமை சொல்லவும் படுமோ!

வள்ளி தெய்வானைப் பூர்வீகம்

இதற்கு முன், குறமகள் வள்ளியையும், இந்திரன் மகள் தெய்வானையையும் முருகப்பிரான் திருமணஞ் செய்தாரெனக் கூறியுள்ளோம். இவ்விருவரையும் பற்றிய பூர்வோத்தரங்களை வாசக நேயர்கள் தெரிந்துகொள்வது சாலச்சிறப்பாகுமெனக் கருதி அவற்றை இட்டுச் சில கூறுவாம்:—

சண்முகக் கடவுளானவர், காமனும் நாணத் தக்க சௌந்தரியமும், வாலிபமும் கோடி சூரியர்

ஒன்று கூடியதுபோல அதிகப்பிரகாசமும் வாய்ந்து மகா அற்புதத் திருவிளையாடல்களைச் செய்துவந்த காலையில், இவரது அழகும் வன்மையும் கீர்த்திப் பிரதாபமும் சகல அண்டங்களும் புகழுந்தன்மைத்தாக இருந்தமையால், இதைக்கண்ட கபட நாடக சூத்திரதரனாகிய விஷ்ணு என்பவர், உலக மாதாவாகிய இலக்குமி அம்மையாரின் இடது பாகத்தமைந்த அமிர்தவல்லி, சுந்தரவல்லி என்னும் இரு நங்கையர்களும் முருகப்பிரானையே மணஞ்செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்து கைலயங்கிரிச் சாரலில், சரவணப் பொய்கையில் தவம் செய்துகொண்டிருந்தார். இங்ஙனம் விஷ்ணு பிரானனவர் இயற்றிய பெருந் தவத்தின் பயனாய், அமிர்தவல்லி என்பாள் தெய்வயானை என்னும் பெயரோடு இத்திரன் மகளாகவும், சுந்தரவல்லி என்பாள் வளளியம்மை என்னும் பெயரோடு மான் மகளாகவும் அவதரிக்கலாயினர். இவர்களுள், தெய்வயானையாரது கலியாணம் திருப்பரங்குன்றத்திலும் வள்ளியம்மையாரது கலியாணம் தினைப்புனத்திலும் நடந்தேறியவென்ப. வள்ளிமலைச் சாரலில் தோன்றியமையாலும், வள்ளிக்கிழங்கு தோண்டப்பெற்ற குழியின் கண்ணே கிடந்தமையாலும் வள்ளிமானுக்கு வள்ளிநாயகி என்னும் பெயர் காரணமாமிற்று என்பர்.

முருகப்பிரானைப் பொறுத்தமட்டில் அவரது இருதாரச் சம்பவமானது ஓர் பெரும் சூக்குமமாகவே அமைந்துள்ளதாகும், வள்ளி நாயகி என்பது, முருகப்பிரானது கிரியா சக்தியையும் தெய்வநாயகி என்பது அவரது ஞான சக்தியையும் உலகினுக்கு விளக்கிக்காட்டும் கருவிகள் அல்லது சாதனங்களாம், இவ்விரு நாயகிமாரையும் கிரியா சக்தி, ஞானசக்தி,என்பது மாத்திரமன்றி, சிற்சக்தி, பாரா சக்தி எனவும் வழங்கி நிற்பர். இவற்றின் சூக்குமத்தை அறியும் ஆற்றலில்லாத நிர்மூடரெல்லாம் தூலப் பொருளை மாத்திரமே தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு கண்ட கண்ட பாட்டில், கொண்ட கொ

ண்ட கோலமாய் பலவற்றையும் பிதற்றி நிற்பர். அன்னார்க்குப் பரிகாரம் அன்னாரே அன்றி வேறெவரேனும் ஆற்றவே முடியாது.

"என்பே விறகாய் இறைச்சி அறுத்திட்டுப்
பொன்போல் கனலில் பொரியவறுப்பினும்
அன்போடுருகி அகங்குழை வார்க்கன்றி
என் பொன்மணியினை எய்தவொண்ணாதே.

இக்கவியானது திருமூல நாயனார் பாடிய மூவாயிரம் விருத்தங்களையுடைய திருமந்திரம் என்னும் பத்தாம் திருமுறையிலுள்ளது. இதிற்கண்டுள்ளபடி, அன்போடுருகி அகங்குழைந்து நிற்கும் பக்தர்களுக்கு உருவத்திருமேனியோடு தோன்றி சாதி, மத, நிற, பேதங்களெவையுமின்றி அருண்மாரிபெய்து ஆட்கொள்ளும் கலியுக வரதன் நமது கந்தப்பிரானேயன்றி எந்தப் பிரானுமன்று! இதுபற்றியே

"விறகிற் றீயினன் பாலிற்படு நெய்போல்
மறைய நின்றனன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோலிட்டுணர்வுக் கயிற்றினல்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன்னிற்குமே"

எனக்கூறிப் போந்தனர், பரமபக்தர்கள்.

சமரச வழிபாடு

பிராமண வருணத்தவராகிய சம்பந்தர்; வேளாள வருணத்தவராகிய அப்பர்; பறைக்குடியிற் பிறந்த நந்தனார் என்னுந் திருநாளைப்போவார்; வலையனாகிய கண்ணப்பன்; குயவனாகிய திருநீலகண்ட நாயனார், முதலியோர்க்கெல்லாம் சாதி, பேதம் பாராட்டாது தனது திருச் சந்நிதானத்தில் புகலிட மீந்து அரவணைத்து ஆதரித்த பெருந்தன்மையும் பெருங் குணமும் நமது கந்தப்பிரானது தந்தைப் பிரானாகிய சிவபிரானிடத்துக் குடிகொண்டிருந்த

மையாலாக்கும் தந்தையின் குணம் மைந்தருக்குமுண்டு என்றுலொப்ப, கதிர்காமச் சந்நிதியில், பெரு வியாதியாகிய சாதிபேதமென்னும் வியாதிக்கு இடமென்பதேயில்லை என்னும்படியாக, சிறு பான்மைத் தமிழரென நம்மவரால் அடக்கி ஒடுக்கி ஒதுக்கப்படும் ஹரிசனர் எவருமே இடம் பெற்று, தம திஷ்டப்பிரகாரம் வந்தனை வழிபாடு அர்ச்சனை ஆற்றிச் செல்கின்றனர். ஏனைய எத்தனையோ ஸ்தலங்களில் கிடைக்கப்பெருத, கிடைத்திராத, இச்சலுகையும் பாக்கியமும் கதிர்காம க்ஷேத்திரத்தில் கிடைக்கப் பெறுவது கந்தனது கருணைப்பிரவாகமும் ஹரிசனரது நல்லதிஷ்டமுமே யென்க.

யாத்திரைப் பலன்

முருகப்பிரானது முற்கூறிய இக் கருணைப் பிரவாகம், பாரதநாட்டுக் கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாச்சாரியருக்கு, திருச்சிற்றம்பலவன் கைச்சீட்டு எழுதிக்கொடுத்த அதே இடத்திலிருந்து உற்பத்தியாகி, பெருகி, ஓடி, கடல் கடந்து, தட்சண கயிலாயத்தை நோக்கி வந்து, கதிர்காம க்ஷேத்திரத்தில் படிந்து கட்டுப்பட்டு நின்றதும் நிற்கின்றதுமாகிய தொன்றுகும். குறித்த கைச்சீட்டு, பின்வருமாறு காண்க

" அடியார்க் கெளியன் சிற்றம்பலவன் கொற்றங்
குடியார்க் கெழுதிய கைச்சீட்டு படிமிசையில்
பெற்றுன் சாம்பானுக்குப் பேதமறத் தீக்கை செய்து
முத்தி கொடுக்கை முறை."

எனவே தந்தையாகிய சிவபிரான் மூலம் பெற்றுன் சாம்பான் என்னும் பறைச்சாதியினனுக்கு அருள் கிடைத்ததை ஒப்ப, மைந்தனுகிய கந்தன் மூலம் ஹரிசனர்க்குக் கதிர்காமத்தில் சுயாதீனமான இடமும், வசதியும் அருளும் அநுக்கிரமும் கிடைத்துக்

கொண்டிருப்பது; கண்டும், கேட்டும், புளகித்து ஆனந்தங்கொள்க !

கதிர்காம க்ஷேத்திரத்தில் சர்வஜன, ஜர்வமத சமரசத்திற்கு இடமும் உரிமையும் இருப்பது போன்றே, பூதவுடலோடு சம்பந்தப்பட்ட சர்வாங்க வியாதிகளுக்கு, விசேஷமாக, தீராத கன்ம வியாதிகளாகிய குஷ்டம், கசம், காசம் என்பவற்றுக்குப் பூரண ஆரோக்கியந் தரவல்ல அருமருந்துகளாகிய பெருமருந்துகளென்னும் குருமருந்துகள் திருமருந்துகளாய் ஆங்கு காணவும், கண்டு களிக்கவும், பெறவும், பெற்று அனுபவித்துச் சுகிக்கவும் கூடியனவாயிருக்கின்றன. இம்மருந்துகள் பெரும்பாலும் மூவகைப்படும், அவையாவன:—

முதலாவது : கதிர்காமக் கந்தையனது அரவிந்த திருப்பாதங்கள்

" தனக்குவமையில்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க்கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது "

மாய வாழ்வெனுஞ் சோகத்தால் உணங்கி உள்ளங்குழைந்து, பிணங்கி, கோச பாசப் பின்னலில் சிக்குண்டு நின்று, கவலும் ஆன்மகோடிகளுக்கெல்லாம் அவர்களது கவலையை மாற்ற வல்ல மருந்து, முன் சொன்னவாறு கந்தப்பிரானது உபய திருவடிகளேயாம். **''பாத தரிசனம், பாவவிமோசனம்''**

இரண்டாவது, மருந்து சந்திரனைப் பழித்த தட்பமும், பளிங்கினைப்பழித்த துலக்கமும், முத்தினைப்பழித்த காந்தியும் கங்கையைப் பழித்த பெருமையோடுகூட, சப்த சாகரங்களைத் தாமும் பழித்து நிற்கும் பெருமையுடைத்தாகிய மாணிக்க கங்கையின் தூய தீர்த்தமாகும்.

இத் தீர்த்தமானது, மக்கட்கு மருந்தாகிப் பரிகரிக்கும் நீர்மை, பிறிதோரிடத்துக் கூறியவாறு.

" அத்தடத்திற் புனலூட்படி வோர்யா ரெனினும்
சத்த சனனத்துறு பாவந் தணந்து சிறந்து
தயங்குவரே "

என்பதனால் நன்கறியக்கிடக்கின்றது.

பொதுவாக நோக்குமிடத்து, கீரிமுகம் மாறி நல்லமுகமான, நகுல முனிவரது சம்பவமும்; குதிரை முகம் மாறி மானிட முகமான மாருதப்புரவீகவல்லி என்பாளது சம்பவமும் இவைபோன்ற பிறவும் கந்தக் கடவுளது திருக்கோவில்களைச் சார்ந்த தீர்த்தங்களின் மான்மியத்துக்குத் தலைசிறந்த சான்றுகளாய் நிற்கின்றன.

மூன்றாவது மருந்து—கதிர்காம க்ஷேத்திரத்தைச் சார்ந்த விபூதி மலையிலிருந்து பெறப்படுவதாகிய திருநீறாகும்.

நெருப்பான மேனியனும் நீறு பூத்த மேனியனும் சுடலைப்பொடி பூசியவனுமாகிய சிவபிரான் விபூதியே உருவாக உடையவன்; திரிபுண்டரத்தைக் காட்டிலும், விபூதியை உத்தூளனமாக அணிவதிலேயே அத்தியந்த நாட்டமும் ஆர்வமும் உடையவன்; இச்சிவபிரானது திருக்குமாரராகிய ஆறுமுக வேலரின் சொந்தமாக உள்ள கதிர்காமத்து விபூதி அதியற்புதகரமானதென்பதற்கு, ஐயமோ ஆட்சேபமோ எதுவுமில்லை. இது அருமருந்தனைய ஓர் அமிர்த சஞ்சீவியாகும்.

இதனைப் பொடியாக உட்கொண்டாலும் சரியே! உத்தூளனமாக அங்கமெங்கும் அழுந்தப் பூசினாலும் சரியே! அன்றேல், திரிபுண்டரமாக மந்திர விதிப்படி அணிந்தாலும் சரியே! இதன் மூலம் மேனிக்குஷ்டம், தீராப் பிரமேகம், சொறி, சொறி கரப்பன், செங்கரப்பன், செவ்வாப்பு, கருவாப்பு, கிரந்தி, சூலை, சந்து வாதம், பெரு வியாதி முதலாய யாவும் காட்டுத்தீயிலகப்பட்ட சருகினைப்

போல எரிந்து, தீய்ந்து, மாய்ந்து போகுமென்பது ஆண்டாண்டு தோறும் பலகோடிப் பக்தர்களும் நாயினும் கடைபோன நாயேனுகிய அடியேனும் பட்டப்பகல்போல, வெட்ட வெளியில் திட்டவட்ட மாய்கண்டறிந்த உண்மைகளாகும்.

கதிர்காம யாத்திரிகர்கள் கொண்டுவரும் விபூதியை அதிக அங்கலாய்ப்போடு உபயகரங்களும் நீட்டி, ஏற்று நோயாளர்களுக்குப் பூசியும், வாயிலிட்டும்,திலகமிட்டும்,விஷக்கடி வாய்களிற்போட்டும், ஆரோக்கிய மடைந்தோர், பல்லாயிரக் கணக்கினர்ாவர்.

உருத்திராக்க மான்மியம்

அடியார்கள் அணிந்திருக்கக் கண்டனவும், காண்பனவும், கதிர்காம க்ஷேத்திரத்தில் காணக் கிடப்பனவும், கிடைப்பனவுமாகிய, உருத்திராக்க மணிகளைக் குறித்து சிற்சில ஈண்டு ஆராய்வாம்:—

உருத்திராக்கம் என்பது, உருத்திர + அக்கம் என்னும் இரு தனி மொழிகளைக் கொண்ட ஓர் தொடர் மொழியாகும். **உருத்திர** என்பது, **சிவபிரானது** எனவும், **அக்கம்** என்பது, **கண்** எனவும் பொருள் தந்து நிற்கும்; எனவே, **உருத்திராக்கம்,** என்பது சிவபிரானது கண்கள் என்ப!

பூர்வகாலத்திலே, தாரகன் என்னும் அரசன், கந்த வேளாற் கொல்லப்பட்ட பின்பு அவனது புத்திரர்களாகிய தாரகாட்சன், வித்துவான், மாலி,என்னும் மூன்று அசுரர்களும் வரத்தின் பலத்தினல், முறையே பொன்மதில்,வெள்ளிமதில் இருப்பு மதில் எனப் பெரிய மூன்று நகரங்களைப்பெற்று, சிவ பக்தியுடையவராய். சிவபூசை ஆதியன செய்தும், தேவர்கள் யாவரும் தமது தந்தையைக்கொல் வித்தாராகையால் பழிக்குப்பழிவாங்க நினைத்தும் வருத்துவாராயினர்.அத்துன்பங்களைச்சகிக்காத விஷ்ணு

பிரமன், முதலிய தேவர்கள் யாவரும் சென்று சிவ பிரானது திருச்சந்நிதானத்தையடைந்து முறையிட்டுப்புலம்பி நின்றனர். அத்தகைய நிலையினைக்கண்ட பரமசிவன், தேவர்களை நீக்காது காப்பாற்றுதலும், தம்மை பூசிக்கும் அசுரரை ஒடுக்காது ஆதரித்தலும் முறையாதலின் மோனங்கொண்டவராய்த் தமது மூன்று திருக்கண்களையும் மலர்த்திக்கொண்டிருப்ப அவைகளின்றும் நீர் பொழியலாயிற்று, சூரிய வடிவமாகிய வலக்கண் பொழிந்த நீரினாலே பன்னிரண்டு உருத்திராக்க மரங்களும்; அக்கினி வடிவமாகிய நெற்றிக்கண் பொழிந்த நீரிலே பத்து உருத்திராக்க மரங்களும் உற்பத்தியாயின. சந்திர வடிவமான இடக்கண் பொழிந்தநீரினின்றும் வெண்ணிற உருத்திராக்கம் தோன்றிற்று இவற்றையெல்லாம் சக்தி, விஷ்ணு, பிரமன், திக்குப்பாலகர், ஆதிசேடன் யாவரும் அணிந்துகொண்டனர், எனவே உருத்திராக்கம் என்பது; உருத்திர மூர்த்தம் கொண்ட சிவபிரானது கண்களிலிருந்து பொழிந்த நீரினின்றும் உற்பத்தியான மரங்களிற் காய்ந்த ஒருவகை மணி என்னுந்தாற்பரியம் நன்கு தெளிவாகிறது.

இம்மணிகளைத், தனியாகவோ, மாலையாகவோ தரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது சிவபிரானது ஆக்ஞையாகும்.

தனித் தனியாகவும், கோத்த மாலையாகவும் இம் மணிகள் கதிர்காம க்ஷேத்திரத்தில் பெறக்கிடப்பது கண்கூடு.

இவற்றுள் ஆறுமுகங்களைக்கொண்ட மணிகளே மிகச் சிறந்தனவென்ப, கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ மதத்தினர் தங்களது செபத்திற்கு உறுதுணையாக, செபமாலைகளை வைத்துப் புளங்குவதுபோல, நம்மவரும் உருத்திராக்க மாலைகளை வைத்து முறைப்படி உபயோகித்து வருதல் இன்றியமையாததொன்றாகும்.

பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை ஓதுவதற்கோ, அன்றேல், காயத்திரி மந்திரத்தை ஓதுவதற்கோ, சரஸ்வதி, இலக்குமி, பராசக்தி என்போரை ஆவாகனஞ் செய்வதற்கோ உருத்திராக்க மணியும் மாலையும் அத்தியந்த அவசியமும் தேவையுமானவையாகும்.

மேலும் பில்லி, சூனியம், மாரணம், என்பவற்றை அன்றேல் குட்டித் தேவதைகளாகிய காத்தவராயன், கழுவேறி, மாடன், காளி, பிடாரி, அண்ணமார், ஐயன், ஊத்தை குடியன், முனியாண்டி, வெள்ளைவன், மதுரைவீரன், கறுப்பண்ணன், நிலம் விருண்டி ஆதியனவற்றை வெருட்டிஓட்டவோ! குறித்த உருத்திராக்கமணி, மகா முக்கிய மந்திரமும், கருவியும், சாதனமுமாகும்.

கதிர்காம யாத்திரை விளக்கம்

முன்னரெல்லாம் கூறிய மாட்சிமை நிறைந்த திருக்கதிர்காம ஸ்தலத்தையும், கதிரை மலையையும், அவற்றின் சூழல்களையும் கண்ணாரக்கண்டு கதிபெற வேண்டுமாயின் ஆங்குபோய்ச் சேரவேண்டாமா! ஆம், நிச்சயம் போயே சேரல் வேண்டும்! அங்ஙனம் சேர்வதற்கு வேண்டிய யாத்திரை விபரங்களை நன்கு அறிந்து கொள்ளுதல் பக்தர்கள் யாவரினதும் கடனாகும். எனவே, சிரமத்திற்கு அஞ்சி, பொருள் மிடுக்கால், துணிந்து கரையோரப் புகையிரத மார்க்கமாய், மாத்துறை மட்டும் சென்று, அதன் மேல், அங்கிருந்து மோட்டார் வாகனங்கள் மூலம் செல்வதை விடுத்து, அதிக சிரமத்தோடு கரை மார்க்கமாய், காலடிப்பாதை நெடுகச் செல்லும் யாத்திரையைக்குறித்து ஈண்டு விளக்குவாம்.

குறித்த கதிர்காம க்ஷேத்திரத்தின் முக்கிய விழாவானது ஆண்டு தோறும் ஆடித் திங்களில் ஆரம்பிப்பது யாத்திரிகர்கள் அறிந்த சம்பவமாகும்

ஈழநாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் குறித்த ஆடித் திங்களுக்கு முந்திய வைகாசித் திங்களில் ஈழத்தி லுள்ள அம்மன் கோவில்களில் விழா நடப்பது வழக்கம். அக் கண்ணகி அம்மன் கோவில்களுள், முல்லைத்தீவைச் சேர்ந்ததும், நந்திக்களி ஓரமாக உள்ளதும், வற்றாப்பளைக்கண்ணகி அம்மன் கோயி லாகும். அங்கு திங்களிரவு பொங்கல் முடிந்ததும் அடுத்த நாளன்று அதிகாலையில் வழி வெட்டப்படும். என்பதனல் யாத்திரைக்குப் புறப்பாடு தயார் செய் யப்படும் என்பதே தாற்பரியமாம். ஈழத்து மக்களைப் பொறுத்தமட்டில் வற்றாப்பளைக் கண்ணகி அம்மன் கோவிலில் வழிவெட்டப்படுவது போன்று தமிழ்நாட் டின் ஏனைய இடங்களிலும் கதிர்காம யாத்திரைக் குத் தயார் செய்யப்படுவது சகசம். எப்படியெனி னும், நம்மைப் பொறுத்தமட்டில் நமது யாத்திரை யை வற்றாப் பளையிலிருந்து ஆரம்பிப்போம்.

கதிர்காம க்ஷேத்திரமாம்! கதிரை மலையாம்! கந்தக் கடவுளாம்! கலியுக வரதனும்! என்றெல் லாம் காதாரக் கேட்டு, கனவினிற் கண்டு, கழிபேரு வகை பூத்து அதுவோ—இதுவோ, அப்படியோ, இப்படியோ என்றெல்லாம் தவித்துக்கொண்டிருந்த அடியேனுக்கு, கதிர்காம யாத்திரைப் பக்தர்குழா அடியார்கூட்டம் நல்ல அதிர்ஷ்ட வசமாக முற்கூறிய வற்றாப்பளைக் கண்ணகிஅம்மன் கோவில் வீதியில், தென்படலாயிற்று எனவே அக்குழாத்தோடு ஒன் றுசேர்ந்து அம்மாளின் உத்தரவு பெற்றுப் புறப் பட்டு, கறவையை நாடி ஓடும் கன்று போலவும்; நீர் வேட்கையால் தவித்து ஓடும் மான் கூட்டம் போல வும் கருத்து முழுவதையும் கதிரை மலையான்பால் இருத்தி செல்லலானேம். அங்ஙனம் செல்லும்பொ ழுது அழும்பில் முனையைக் கடந்து செம்மலை என்னு மிட த்தைக்கிட்டிச் சேர்ந்தோம். அங்கிருந்து முறையே கொக்குத் தொடுவாய், கொக்கிளாய், புல்மேட்டை என்னுமி டங்களைத்தாண்டித் திரியாய் என்னுமிடத்தைச்சேர்ந்

தோம். அங்கு தாராளமாய்த் தங்கி, திரியாய் விக்கினேஸ்வரனை வழிபட்டதோடுகூட, திரியாய் மலை என்னும் பிரசித்திபெற்ற அக்காலத்து மலைக்காட்சியினையும், அம்மலையின் ஓர் பாகத்திலே வீரசிங்கன் என்னும் வீரன் தங்கியிருந்த குகையினையும் அக்குகையின் மருங்கிலுள்ள அற்புதமான இரண்டு குளங்களையும் தரிசித்து சந்துஷ்டி அடையலானோம். அதன்மேல் அங்கிருந்து யாத்திரை புறப்பாடாகி, புடவைக்கட்டு, என்னும் துறையைத் தாண்டி குச்சவெளி என்னும் கிராமத்தை அடைந்தோம். கதிர்காம யத்திரிகர்களை வரவேற்று ஆதரித்து விருந்தோம்பும் பெருந்தன்மையாளரும், பகிரங்க வேலைப்பகுதி ஓவசியருமான புண்ணிய புருஷோத்தமரின் சகாயம் பெற்று, குச்சவெளியிற்றங்கி அதன்மேல் மெதுவாக நடந்து கும்புறுபிட்டிக் கிராமத் தலைவரது இல்லத்தை யடைந்தோம். அன்னாரது பெருந்தன்மைவாய்ந்த வாக்காலும் போக்காலும் இளைப்பும் களைப்பும் நீங்கப்பெற்று இறக்கக்கண்டி என்னுந் துறையைத்தாண்டி, நிலாவெளி என்னும் குறிச்சியைக் கண்ணுற்றோம். அங்குள்ள கடைவீதிகளிலும் கனவான்களது இல்லங்களிலும் விருந்தோம்பப்பெற்று அங்கிருந்து இருமருங்கிலுமுள்ள காடுகளுக்கூடாக சாம்பற்றீவைத்தாண்டி, உப்புவெளி என்னுங் கிராமத்தை அடைந்தோம்.

உப்புவெளியைக் கண்டதும் தப்புவழி கண்டாலொப்ப எமக்கிருந்த பல்வேறு கஷ்டங்களும் சிரமங்களும் பரிதியைக் கண்ட பனிபோல ஒருங்கே தொலைந்தன என்னுமாறு துள்ளி ஆடக்கூடிய முறையில், சோபிதமான சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற கோணேசர் மலையானது கண் முன்னே தோன்றி நல்வரவேற்று நலிவை நீக்கி வலுவை ஆக்கி எம்மையெல்லாம் ஊக்குவதாயிற்று. குறித்த கோணேசர் மலையின் கண்ணே குடிகொண்டருளும் சுவாமி சந்நதியில் அட்டாங்க நமஸ்காரமாக வீழ்ந்து அன்னாரது திருப்பாதங்களைத் தொழுது விடையும் நடையும்

பெற்று அப்பால் பாலம்போட்ட ஆற்றைத்தாண்டி செல்லலானோம். அவ்வாறு சென்றோமெனினும் திருக்கோணேசர் மலையும் இராவணன் வெட்டும், திரிகோணமலை ஒதுங்கு குடாவின் உலகறிந்த வனப்பும், சீனக்குடாவின் செப்பொனாச் சிறப்பும், திரிகோணமலை பெரியகடை, சின்னக்கடை என்பவற்றின் நாளங்காடிகளின் நவிலொணாச்சிறப்பும் எமது காலடிகளை உந்தவிடாது பிந்தவே இழுத்து நின்றன; சென்றிட்ட நோக்கம் குன்றிடாவாறு, கந்தன் கருணையால் தொந்தம் நீக்கி பந்தம் போக்கிட சந்தம் பெற்று உந்தி, உந்தி செந்நெற் கழனிகள் தேங்கி நின்று செழுமையும், கொழுமையும், அளிக்கும் வளம்பெறு நாடாகிய தம்பலகமத்தை, வெம்பலின்றி கும்பலாய்ச் சேர்ந்து பைம்பலாயிருந்தோம். பார்க்குமிடமெங்கும் ஒருநீக்கமற நிறைகின்ற பரிபூரணனாகிய கோணேசப் பெருமானது திருக்கோவிலானது ஆங்கு காட்சியளித்து நிற்கும் மாட்சியையும், சூட்சியையும், எவர்தான் சொல்லவல்லார்! மதுரையைத்தானும் பழித்த வனப்பு வாய்ந்த திருப்பணி கொண்ட நம் கோணேசர் கோவிலானது குறித்த தம்பலகம நாடு முழுவதற்குமே அம்பலக் காட்சியளித்து அதியுன்னதமாக ஓங்கி நிற்கும் அற்புதம் நிகரில் அற்புதமாமென்க!

அவனது திருக்கடைக்கண்ணோக்கப் புண்ணிய பலனக்கும்! பசித்தார்க்கெல்லாம் பசைசேர் அன்னம் நகைவாயளித்து திசை திசை தோறும் இசையைப்பெருக்கிய தம்பலகமம் இத்துணைப் பாராட்டுக்கும் சீராட்டுக்கும் உரிமைத்தாயிற்று! குறித்த **கோணேசப் பெருமானது** திருச்சன்னதியை அடைந்து அவனது தூலலிங்கக் காட்சியாற் பூரித்து அதன்மேல் அவனது மூல லிங்கம் கண்டு அஞ்சலித்து அப்பனே! அபயம்!! அபயம்!! ! ஆதரித்தருளல் வேண்டும் எனக்குறையிரந்து முறையிட்டு அழுதகண்ணாலும் சிந்திய மூக்காலும் ஆங்குப்பெற்ற அருட் சக்தியோடு அடி பெயர்ந்து அப்பாற் போந்

தனம், போந்த நமக்கு, **குளக்கோட்டு** மகா முனிவனை நினைவூட்டி, கரை துறை காணுது பெருகிக் கடலையும் பழித்து நிற்கும் **கந்தளாய்க் குளமானது** அண்மையிலும், தண்மையிலும் கண்ணெ திரே வண்ணமாய்த் தென்படலாயிற்று. இளைத்த யாங்கள், குளத்துக்கொண்ட வளத்தைக்கண்டு தளப்பம் நீங்கி தங்கி இருந்து குளத்தை ஒட்டிய பூர்வீக சரித்திரங்களை அளவளாவிக் கலந்து பேசி மனக்கவி தீரப்பெற்று அப்பால், **மகாவலி கங்கையெனும்** ஈழத்துப் பல்லாறுகளுள் ஒன்ருய வல்லாரும் நல்லாற்றினைக் கண்டோம்.

மகாவலி கங்கை யல்லவா! சிங்களக்கூற்றின்படி இது மணல் நிறைந்த பெரிய ஆறு அதாவது மகா என்பது பெரிய எனவும்; வலி என்பது மணல் எனவும்; கங்கை என்பது ஆறு எனவும் பொருள்படும். எனினும் நமது கூற்றின்படி மகாவலிகங்கை என்பது பெரிய வலிய ஆறு என்பது பொருளாகும். எக்கூற்று எங்ஙனமாயினும் ஆகட்டும்! குறித்த கங்கையில் யாமெல்லாம் எமது சிரமங்கள்தீர, நீர்குடைந்து தீர்த்தமாடி ஆங்குள்ள சித்திர வேலாயுத ஸ்வாமியைத் தரிசித்து சொல்லாரத் தோத்திரித்து செல்லும் போழ்தில் **நீலப்பழை, கங்குவேலி, மல்லிகைத் தீவு, கிளிவெட்டி** என்னும் வெவ்வேறு ஊர்களைக் காணலானோம், கிளிவெட்டி என்னும் கிராமத்திற்கப்பால், **அரிப்பு, ஆனைத்தீவு, சேனையூர்** என்பவற்றைக் கடந்து சென்ற எமக்கு, புராணப் பிரசித்தி பெற்ற வெருகல் என்ற ஊர் குறுக்கிடலாயிற்று. இந்த **வெருகல்** என்னுமிடத்தில், வள்ளிக்கணவனுகிய வேலவனது மேன்மை தங்கிய திருக்கோவில் ஒன்று உளது. தீப, தூப, நைவேந்திய, பூசை, திருவிழாக்களாற் பிரசித்திபெற்ற இக்கோவிலினது சந்நிதியில் சற்றுநேரம் நின்று வேலனை வழிபடக் கருதியயாம் பற்றுநீக்கி, முற்றுமே நின்று அவனது அருட் பிரசாதங்களைப் பெற்றுப்போகும் பெரும் பேறு கிடைக்கப் பெற்ருேம். அங்ஙனம் பெற்றுப்

பெயர்ந்ததன்மேல் **நல்லதண்ணீர்ப்பாலை**, தாண்டி **வேடஞறு** என்னுமிடத்தை அடையலானேம்.

இவ்வேடனுற்றுப் பக்கத்தில் வேடர், குறவர், என்பாரை காணும் சலாக்கியம் எமக்குக் கிடைக்கலாயிற்று. முழு நிர்வாணம், அரை நிர்வாணம், தாடி, சடை, உள்ள வேடர்கள் ஒருபுறம், பூனை குத்தி விருந்திடும் புனக் குறவர் மறுபுறம், இங்ஙனமாக நானுவிதக் காட்சிகள், களிப்புக்கள் மத்தியில் எம்பிரானது இணையடிகளை மறவாது அவனது திருநாமத்தையே உச்சாரணம் பண்ணிக்கொண்டு சென்ற நம்மை **உப்புக்கொட்டு, காரைமுனங்கு** என்னும் சிற்றூர்கள் வழிமறிக்கலாயின. எனினும் அவற்றிலெல்லாம் அதிகம் காலந் தாழ்க்காது முன்னேறும்போழ்து பசுமை நிறைந்த சோலைகள் செறிந்த **வாழைச்சேனை** என்னும் பேரூரானது முற்படலாயிற்று. அவ்விடத்தே பதமாய்க் காய்ச்சி பணம் ஒன்றுக்கு விற்ற பசுவின்பால் போத்தல் ஒன்று வாங்கி அருந்திக்களைதீர்ந்து அதன்மேல் **முருவோடை, கிரான்வெளி**, என்னும் ஊர்களைக் கடந்தேம், கடந்த நமக்கு, தங்கவேண்டிய இடமாக **சிற்றாண்டி குடியிருப்பு** எதிர்ப்படலாயிற்று அது, ஆறி அமர்ந்து தங்குவதற்கு வசதியான ஓர் கிராமம். அங்கேயும் பிரசித்திபெற்ற கந்தசுவாமி கோவில் ஒன்று உண்டு. காகம் இருக்கப் பனம் பழம் வீழ்ந்தாற்போல, நாமும் போக அங்கு அந்நாட்கள் திருவிழா நாட்களாக இருந்தன. அருவிழாவாகும் திருவிழாவென்னும் பெருவிழாவை எவர்தாம்புறக்கணிப்பர்! முடியவே முடியாதன்றே! இரண்டொரு தினங்கள் ஆங்கு நடைபெற்ற திருவிழாக்களிற் பங்குபற்றி, கந்த பிரானை கண்ணாரத் தரிசனை செய்து, அவனிடத்து நற்செலவு பெற்று சென்றயாம் **வந்தாறுமூலை, கொம்மாதுறை, செங்கல்லடி**, என்னுங் கிராமங்களை முறையே கடக்கவேண்டியவர்களானேம். செங்கல்லடியில் வதுளைக்குத் திரும்பும் சந்தியில் தாராளமாகத்தங்கித்தரித்து அப்பால் அங்கி

ருந்து ஒருமைல் தூரத்திலுள்ள **ஏரூவூர்** என்னும் பெரும் கிராமத்தை அடைந்தோம். குறித்த ஏரூ வூரும், அங்குள்ள கடைவீதிகளும் எவ்வித தேவை களுக்குமேற்ற முறையில் அமைந்துள்ளன. அங் கும் சைவத் தமிழபிமானிகள் உளராகலின் நமது தட்டுக்கேடும், முட்டுப்பாடும், நீங்குமட்டும் ஆதரிக்கப் பெற்று தங்கி முசிப்பாறி அதன்மேல் **ஆறுமுகத் தான் குடியிருப்பு, மயிலம்பாவெளி, தன்னுமுனை, ஊறணி, அமிர்தகழி** ஆகிய கிராமங்களைக் கடந்து மட்டக்களப்பின் புறநகராகிய **கோட்டைமுனை யைச்** சேரலானோம். இதுவே மட்டக்களப்பின் திறவுகோலாகும்.

கோட்டைமுனை என்பது காட்சிக்கு மிகமி வனப்பும், வளமும், செறிந்த இடமாகும், மட்டக் களப்பு வாவியினது பாலத்திற்கு இப்பால் உள்ளது கோட்டைமுனை எனவும் அப்பால் உள்ளது **புளியந் தீவு** எனவும் வழங்கப் பெறும் பாலத்திற்கு இப்பா லோ, அன்றேல் அப்பாலோ இரவிற் படுத்துறங் கும் மக்களுக்கு, விசேஷமாகக் கருத்துக் கூர்ந்து கவனிப்பாருக்கு மட்டக்களப்பு வாவியிலுள்ள பா டும் மீன்களது இசையானது நன்கு புலனுகும் என் பது ஐதிகமாக இருக்கவும் அவற்றையெல்லாம் செ விப் புலனுக்கும் பாக்கியமானது எமக்குக் கிடைக் கப்பெற்றது, யாத்திரைப் பலனின் ஒரு பாகமாகும் என்றே சொல்லவேண்டும்.

கோட்டை முனையைக் கடந்தபின் எதிர்ப்படு மிடங்கள் வெகுதூரத்திற்குக்காடும் காடு சார்ந்தனவு மாதலின் அவற்ருலேற்படக்கூடிய சிரமங்கட்கெல் லாம் வேண்டிய நடைப் பரிகாரங்களைக் கோட்டை முனையோடொன்றிய **புளியந்தீவு** என்னும் மட்டக் களப்புப் பட்டினத்திலேயே பரிபக்குவம் செய்து கொண்டு அப்பாற் சென்றோம். கோட்டைமுனையைச் சார்ந்த **தாமரைக்கேணிக்** கூடாகச் சென்ற நமக்கு அதுவுங் காடு கரம்பைகளும், கானல் வெளிகளும்

கடந்து நெடுந்தூரம் சென்ற நமக்கு திறந்த வெளியும் நிறைந்த காட்சியும் பரந்த தென்றலும் ஒன்று சேர்ந்த **கல்லடிப்பாலமானது** எதிர்ப்படலாயிற்று. அழகான அப்பாலம் நெடுக இருமருங்கும் பார்த்த வண்ணமாயும் சுத்த ஆகாயத்தினைச் சுவாசித்த வண்ணமாயும் நடந்து அக்கரை சேர்ந்தோம். அதன் மேல் கல்லடியூர் வழியாக சிவானந்த வித்தியாலயப் பக்கமாகச் சென்றுகொண்டிருந்த நமக்கு, திடீரென சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சிவபதமடைந்த சிவாநுபூதிச் செல்வரும், மட்டக்களப்பு அன்னையாரீன்ற மாதவ யோகியும், செந்தமிழ்த்திருவாளரும், யாழ் நூல் யாத்து தமிழ் உலகுக்குத்தந்த பெருந்தகையாரும், வட தென் மொழிகளின் கடலினைக்கடைந்து நவநீதங்கண்டுதாமே அருந்தியும் நம்போலியர்க்கு அருத்தியும் நின்ற சாரதாபீடமாகிய **ஸ்வாமி ஸ்ரீமத் விபுலானந்த அடிகளது** நினைவு உதிக்கலாயிற்று. அன்னாரது நினைவூட்டும் தம்பமாக, குறித்த வித்தியாலயமானது அங்கு காட்சிதந்து, கலை ஒளிவீசி கவின் பெற நின்று நிலவுதலின், யாமும் நின்று இறை அடிபணிந்து அடிகளது ஆன்மாவானது சாந்திபெறுமாறு உபாசனை செய்து உடலம்புளகிக்கப்பெயர்ந்து அப்பாற் சென்றனம்.

மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த பல்வேறு குடி இருப்புக்களுள், குடிசனம் நெருங்கிய குடியிருப் பெனக் கூறப்படுகின்றதும், ஐந்து குறிச்சிகளை உடையதுமான முஸ்லீம் கிராமமாகிய காத்தான்குடி யிருப்பைக் கண்டோம்; கடைகளும், கட்டிடங்களும், கழகங்களும், பள்ளிவாசல்களும் ராட்டின ஊஞ்சல்களும், அள்ளி வீசிய அழகானது, உண்மையில் நமது கண்களைக் கவர்ந்ததோடுகூட குளிர்ச்சியையும் அளிக்கலாயிற்று; அதன் பெறு பேறாக புதிய உற்சாகமும், உணர்ச்சியும், கிளர்ச்சியும் அடைந்து, மஞ்சந்தொடுவாய், தாழங்குடா, புதுக்குடியிருப்பு, கிரான்குளம், குருக்கள் மடம், செட்டி பாளையம், தேற்றாத் தீவு, என்னும் இடங்களைத் தனித்தனியே தாண்டிக் களுதாவளையைக் கிட்டிச் சேர்ந்தோம்.

முற்கூறிய சித்தாண்டிகுடி, ஏறுவூர், கோட்டைமுனை என்பவற்றை ஒப்ப, களுதாவளை என்பதும் மிக, மிக முக்

கியமான ஒரு பெருங் கிராமமாகும்; எனவே, அங்கு நாமெல்லோரும் ஒரு இராப்போழ்து முழுவதை யுமே பக்தி பரவசமாகக் கழித்து, அடுத்தநாள் அதி காலையில் புறப்பாடாயினேம்.

ஒல்லாந்த அரசர் காலத்தவராகிய ஒந்தாச்சி என்னும் பெரியாரின் பெயரால் வழங்கப்பெறுகின்ற ஒந்தாச்சி மடத்தினைக் கண்டோம். அதைக் கண்டதும், நம்மோடு சகிதமாகச் சென்ற அறிஞர் ஒருவர், ஒந்தாச்சி என்பவரது சரித்திர சம்பந்தமான சம்ப வமொன்றை எமக்கு எடுத்துரைக்கலானர். 1707ம் ஆண்டு முதன் முதலாக ஒல்லாந்தர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலே, தோம்பு எழுதப்பட்ட போழ்தில் அங்ஙனம் எழுதிய அக்காலப் பெரியார்களுள், ஒந் தாச்சி என்பவரும் ஒருவராக இருந்தார் என்பதே அச்சம்பவமாம். ஆம்! ஏறத்தாழ 250 ஆண்டுகட்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட தோம்பில் எழுத்தாளராகப் பங்குபற்றிய ஒந்தாச்சி என்பவரும் ஒருவராக இருந் தார் என்ற செவியறிவினை கட்புலனேடு இயைத்து காணக்கூடிய சலாக்கியத்தைத் தந்த ஒந்தாச்சி மடத்தினை உற்றுநோக்கி உவகைபூத்து, அதையும் தாண்டி. கல்லாறு என்னும் பெருங் கிராமத்தைச் சேர்ந்தோம். நாமுஞ்சேர மைமலுமாயிற்று. அங் குள்ள ஓர் பாடசாலை மண்டபத்தில் அதி சௌகரிய மாகத் தங்கியிருந்தோம். "நாடு நமக்குண்டு கேட்ட தெல்லாந்தர" என்ற பட்டினத்தடிகளது பொன் மொழிக்கேற்ப அங்குள்ள சில சைவ அபிமான மகான்களது ஆதரவு பெற்று நன்ருக உண்டு களித்து, உறங்கி, இறைவனருளால், இனிதாக எழுந்து, எழுந்தொறும், இருந்தொறும், நடக்குந் தொறும் கந்தன் திருவடி சிந்தையிலிருத்தி முன் னேறலானேம்; நீலாவளை, மருதமுனை, பாண்டிருப்பு இவற்றைக் கடந்தோம். மட்டக்களப்பு முழுவதி லும் சுகஸ்தானமென பிரசித்தி பெற்றதும் பல் வழங்களும் பொலிந்ததுமாகிய கல்முனை என்னும் பட்டினத்தைக் கண்டோம். நமக்கு முன்னும் யாத்

திரிகர், பின்னும் யாத்திரிகர், பாதைகளிலும் யாத்திரிகர், மரங்களின் நிழல்களிலும் யாத்திரிகர், சூழல்களிலும் யாத்திரிகர், இங்ஙனமாக, கதிதருவேனென்று திருநாளைப்போவாரை கை காட்டி அழைத்த தில்லைவனத்துச் சிற்றம்பலவனது தூலலிங்கத்தினை ஒப்ப, கல்முனை விஸ்கால் கந்தோரிலிருந்து நம்மை நோக்கி ஒரு கையானது காட்டி வம்மின் வம்மின் என அழைக்கலாயிற்று எதுவோ! எதற்கோ எனப் புலனாகாது காட்டியழைத்தகையின் திசையை நோக்கி செல்லலானோம். அண்மையில் சென்றதும் நம்மை அழைத்த கையானது, கல்முனைச் சைவ மகாசபைக் காரியதரிசியாக அமர்ந்து தொண்டாற்றிய திருவளர் செல்வன் **க.த.இராசா அவர்களது** திருக்கையே என்பது புலனாயிற்று, அன்னாரது மங்களமனையில்வரவேற்று சிற்றுண்டிகளால் ஆதரிக்கப்பெற்று முசிப்பு ஆற்றியபின் கல்முனைக்கு அண்மையிலுள்ள **அம்பலத்தடிப்** பிள்ளையார்கோவிலில் அமைந்திருந்த கதிர்காமத் தொண்டர்மடத்திலுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டோம். அங்கு கந்தப் பஜனையும், வழிபாடும், கதாப்பிரசங்கமும் செய்து அந்த அல்லிரவை கல்லிரவாகக் கழித்து அதன்மேல் கந்தன் சிந்தை முந்த முந்த எந்த விநாடியும் உந்திக்கொண்டிருந்ததால் பொழுது உதயமானதும் புறப்பட்டு கரவாகு, காரைதீவு, நிந்தவூர், செங்கற்படை பாலைமுனை, ஒலுவில், என்னும் ஊர்களைத்தாண்டிச் சென்றோம்.

நமது ஆப்த நண்பரும், தலைமை ஆசிரியருமான ஒருவர் **அட்டாளைச்சேனை** ஆசிரிய கலாசாலையிலிருப்பது ஞாபகத்திற்கு வந்தமையால் சற்றுத் தீவிரமாக நடந்து அக்கலாசாலைக்குச் சென்றோம். அவரும் ஓர் அரிய முருகதாஸன் ஆனமையால் எம்மையெல்லாம் உருக! உருக!! வருக! வருக!! எனக்கூறி நீட்டிய கரங்களால் வரவேற்று முகமலர்ந்து உபசரித்து ஆதரித்து வைத்தார். அங்கிருந்து அக்கரைப்பற்றை அடைந்தோம். அங்கும் பாடசாலை மண்டபத்தில் தங்கி, தரித்து அங்குள்ள

வைத்திய சாலையின் வைத்தியோத்மராலும், குறித்த பாடசாலை ஆசிரியராலும் இனிது உபசரிக்கப் பெற்று ஆறுதலான அயர்ந்த நித்திரை செய்து மீண்டும், விடியற்காலையில் கந்தனது பாத கமலங்களைக் கருத்திற் பதித்து, புறம்போந்து, கருங்கொட்டித்தீவு, கோளாவில், பனங்காடு, தம்பட்டை, தம்பிலுவில் என்னுமூர்களைக் கடந்து சென்றோம். அடுத்த ஊர், திருக்கோவில் எனக் கூறினர். அனுபவம் முதிர்ந்த பழைய பக்தரொருவர். அதைக் கேட்டதும், "திருக்கோவிலில்லாத திருவிலூரும்" என்னும் தேவாரம் உடனே நினைவிற்கு வந்தது சிறிது தூரம் சென்றதும் திருக்கோவில் என்னும் ஊர் மார்க்கமாக அடிவைத்துச் சென்றோம். கடற்பக்கமாய்த் திரும்பிப் பார்த்தோம், பார்த்த மாத்திரத்தே, சீதா பிராட்டியாரது தேரைப்பற்றிய ஞாபகம் வந்தது, அத்தருணம் அத்தொடர்பில் இராம, இராவண, யுத்தத்தைப்பற்றிச் சம்பாஷிப்பதற்கு ஓர் பெருஞ் சந்தர்ப்பமாயிற்று, சம்பாஷித்த வண்ணமே நடந்துசென்ற நமக்கு கடற்காற்றும், அலைகளின் பேரொளியும், நண்பர்களது முருக தோத்திரப் பாடல்களும், புத்தம் புதிய உற்சாகத்தினை ஊட்டிக்கொண்டே இருந்தன. அதே பராக்கில், கோரைக் களப்பு, கோமாரி, பொத்துவில் என்னும் இடங்களைத் தாண்டி பாணகை என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தோம், குறித்த கோமாரி, பொத்துவில், பாணகை, என்னுமூர்கள் அடர்ந்த காடுகளின் அண்மையில் இருப்பதும், யானைகளது தாண்டவங்களை அடிக்கடி அநுபவ வாயிலாகக் காண்பதும் பொதுவாக அநேகரறிந்த ஓர் உண்மையன்றோ !

அவ்வுண்மைக்குச் சான்றாகத் திடீரென ஓர் யானைப் படையினை அடியேமும் பாணகை மார்க்கத்தில் சந்திக்க நேரிட்டது. ஐயகோ! கந்தா!! என்றோம்; வந்தாள்! என்றோம்; வேல்! வேல்!! என்றோம், அம்மம்ம! கதிரவன் கண்ட காலைப்பனிபோல் களி

றும், பிடியும், பிளிறு குழாமும், பெயர்ந்து திரும்பி பெருங்காட்டினூடே மாயமாய் மறையலாயின.

இதுதானே தில்லைத்தலம்! இத்தனை நாளும் மறியேன், என்று தவித்துச்சென்ற நந்தனாரை ஒப்ப **கதிர்காமத்தலம்** இன்னும் எவ்வளவு தூரமோ என அடியேமும் அங்கலாய்த்துச் சென்றோம், அங்ஙனஞ் சென்ற நமக்கு, கலங்கேல்! கலங்கேல்!! கதி தருவேன், கடுகி வருக! என்று கதிர்காமக் கந்தன் தனது பன்னிருகரங்களையும் பரிவோடு காட்டி நம்மைக் காதலோடு அழைப்பதுபோல கற்பனை உலகில், தோன்றலாயிற்று. அவனது கரங்களைக் கண்டோம், சிரங்களைத் தாழ்த்தி வரங்களை வேண்டி, கால்களை உதறிக் கடுகெனச் சென்றோம் சந்நியாசி மலை எதிர்ப்படலாயிற்று. அதைக் கண்டதும், சந்நியாசி வேடங்கொண்ட ஆண்டி முருகனை வேண்டி, வேண்டி, அவனது கதிரை மலையானது சமீபிப்பதற்கு நேரம் நெருங்கிவிட்டது போலும் என, உள்ளங் களித்துத் துள்ளிக்குதித்து, நம்மையே மறந்து பரவசமாகிச் சென்றோம். **உகந்தமலை** என்னுமூரும் ஆண்டு எழுந்தருளியுள்ள வேலவர் திருச்சந்நிதியும் தென்படலாயின. உகந்த மலையைவிட்டு, பிரிந்து செல்லவோ கடுகளவேனும் நாட்டம் வாராமைகண்டு அங்கு சிற்சில அற்புதங்களைக் கண்ணுற்றோம்.

கொங்குதேர் வாழ்க்கை, அஞ்சிறைத் தும்பிகள் தேனவிழ்த்து செவ்வழிப்பண்களைப் பாடிக் கொண்டிருக்கும் மலர்கள் அடர்ந்த தாமரைத் தடாகங்கள் அங்கு உண்டு. நமது பழவினைகள் யாவும் பாறும் வண்ணம் அங்கு ஓர் தடாகத்தில் மூழ்கி, அதன் நிறைந்த நீரின் மறைந்த ஆழத்திலே பவவினைகளை ஆழ்த்திக் கரையேறினோம். அங்குள்ள முருகப் பிரானது, ஆலயத்தினுட்சென்றோம். வன வேடர்கள் தேனுந் தினைமாவுங் குழைத்து மாவிளக்கேற்றிப் பூசனைகள் செய்வதைக் கண்ணுற்று, கை கூப்பி வணங்கி நின்றோம். வள்ளி, தெய்வானை

மணாளனே என்று வாழ்த்தி வழிபட்டு நின்ற எமது மனத்துயர்களையெல்லாம் மாற்றி, அஞ்சேல் அஞ்சேல் !! எனக்கூறி அபயமளித்த முருக வேளிடத்து விடை பெற்றுக்கொண்டு நடையைத் தொடங்கினேம். பூமுனைக்கு அப்பாலுள்ள புதுவெளி தென்படலாயிற்று. இவ்வெளியானது, தென்மாகாணம், கீழ்மாகாணம் ஆகிய இரண்டனுக்கும் எல்லையாக விளங்கி நிற்கும் கும்புக்கன் என்னும் ஆற்று வெளியாகும்.

கொடிய வனவிலங்குகள் நெருங்கியுள்ள அடர்ந்த காட்டு மார்க்கமாய் நீண்டதூரம் நடந்து சென்று கொண்டிருந்த நமக்கு, கும்புக்கனாற்றுப் புது வெளியானது, அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த பரம் பொருளாகிய இறைவனது அப்பெரிய அருள் வெளியைக் கண்டாலொப்ப பேரின்பத் திருவமுதை ஊட்டி, ஊட்டி, தெவிட்டாது நின்று கொண்டிருந்தது. அங்ஙனமாக அவ்வெளியைக் கடந்து சென்று கொண்டிருந்த நமது இதயத்தே ஊற்றெடுத்துப் பாய்ந்தனவாகிய சிற்சில பேருணர்ச்சிகளை ஈண்டு எமது வாசக நேயர்கட்குக் கூறிப்போதல் சாலச் சிறந்ததாகுமெனத் துணிந்தமையின் அவற்றைச் சிறிது கூறி அப்பாற் செல்வாம்:-

"முக்குணம் புலனைந்துட னடக்கி
மூல வாயுவை எழுப்பிரு வழியைச்
சிக்கெனும் படியடைத் தொருவழியைத்
திறந்து தாண்டவச் சிலம்பொலியுடன் போய்த்
தக்க அஞ்செழுத் தோரெழுத்துருவாந்
தன்மை கண்டருள்தரும் பெருவெளிக்கே
புக்கழுந்தினர் எமதுருப் பெறுவார் புவியில்
வேட்டுவ னெடுத்த மென்புழுப்போல்"

என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகள், திருப்பெருந்துறையிற் பெற்றனுபவித்த யோகசாதனை உபதே

சக் கவியிற் கண்டுள்ளவாறு, குறித்த புது வெளியினது நடை நிகழ்ச்சியை ஒப்ப நோக்கிக் கற்பனை செய்து உள்ளம் பூரிக்கலானோம்! உண்மையில் அந்தப் புது வெளியை, அருள் வெளியென்றே எழிக் கொண்டு சென்றோம்; அவ்வெளி நெடுகப் புக்கழுந்தினேம், கந்தனுருவைப்பெறுவான் வேண்டிக் காதலித்து முன்னேறினேம்.

பெண்ணாகி வந்து, ஒரு மாயப் பிசாசம் பிடித்திட்டு, கண்ணால் வெருட்டி, முலையால் மயக்கி, கடிதடத்துப் புண்ணாங்குழியிடைத் தள்ளத் தள்ள அத் தள்ளுக்களால் உந்தப்பெற்றுச் சிற்றின்பச் சேற்றின் ஆழத்தில் மூழ்கி அதன் விளைவாக அங்கமெல்லாங் குறைந்து அழுகு தொழு நோயனுய் அவதியும், அல்லலும், தொல்லையும் பட்டுக்கிடந்த அருணகிரியென்பாரை அரவணைத்து, ஆட்கொண்ட அந்தப் பெருமான், புது வெளி நெடுகப் புக்கழுந்து மெம்மைக் கடைக் கணித்து இன்னல் தீர்த்து ஈடேற்ற மாட்டானே? என்னும் துணிவோடு குறித்த வெளியைக் கடந்து சின்னவாகுவூர், பொத்தனை, வியாளையூர் என்னுமிடங்களுக்கூடாகச் சென்றேம், முருகப்பிரானது ஸ்தலங்கள் பலப்பல உண்டு எனப் பலர் கூறி இருக்கவும், எண்பத்தைந்து ஸ்தலங்கள் என அருணகிரி நாதர் தமது திருப்புகழிற் கூறியிருக்கவும் அவற்றை எல்லாம் கண்டுகளிக்கும் பூர்வ புண்ணிய பலன் கிடைக்காத நாயேம் கடைசியாய்க் **கதிரை மலையைக் காணலானேம்.**

மருதம், முல்லை, நெய்தல், பாலை என்னும் நால் வகை நிலங்களையும் கடந்து சென்ற அடியேம், கந்தப்பிரானது முல்லையும், குறிஞ்சியும், சேர்ந்தாற் போன்றதாகிய கதிரை மலையினது இருப்பையும், உயர்வையும், பருமனையும், சூழல்களையும் கண்ணுற்ற மாத்திரத்தே, கண்களானவை அருவி வீழ்த்தி நிற்க, உடலஞ்சிலிர்த்து, பரவசமாகி, சித்திரப்

பாவைகளை ஒப்ப மெய்மறந்து செய்வதறியாது நெடு நேரம் நிற்கலானோம்.

ஆடைகழற்றிய அரவம்போலும்! சிப்பியில் நீங்கிய முத்துப்போலும்! பழுக்கக் காய்ந்த பவுணைப் போலும்! மயிர்களைந்து, வடிவம்மாறி, மனோகரமான வண்ணாத்திப் பூச்சிபோலும், புத்துர்ணவும், புதுக்கோலமும், பெற்றுப் பூரிக்கலானோம்.

புதிரே போன்ற பழமுதிர் சோலைக் கதிர்காமத்தினை எதிரேகாண இன்னமும் நீண்ட வழி இருந்ததால் மீண்டும் அதிகமான வனங்களைக் கடந்து, வள்ளி நாயகியின் நெல் வயலினையும், அதற்கப்பால் நதியொன்றினையும், கட்டகமம், என்கிற இடத்தினையுந் தாண்டிச் செல்லலானோம்.

கட்டாக்காலிகளாய் இட்டம் போல அட்டாதுட்டி செயயுந்துட்டவிலங்கினங்களாய யானை, கரடி, புலி, முட்பன்றி, குளுமாடுகள் என்பன மலிந்த, வனங்களைக் கடந்து கம்பியின் விக்கினங் களைந்த தும்பியனுகிய கும்பியன் என்னும் விக்னேசுரப்பிரானின் திருவருளாற் சென்ற நமக்கு இறைவனது கழலருமைகண்டு இன்னல் தீர்க்குமாறு வானைஅளாவி ஓங்கிய மருத மரங்களின் நிழலருமை கிடைக்கலாயிற்று. குறித்த இம்மருத மரங்களானவை மாணிக்க கங்கையின் இரு மருங்குகளிலும் யாத்திரீகர்கட்கும், கங்கைககும், குளிர்தரும் பொருட்டு வரிசைபெற நிற்பனவாம். இங்ஙனம் நிற்கும் இம் மரங்களானவை அற்புதகரமாக, கந்தப்பிரானது கருணைப் பெருக்கால் முளைத்துள்ளனவோ! அன்றேல், அவன்பாற் கொண்டுள்ள ஆர்வ மேலீட்டால் இயற்கை அன்னையானவள்தானே அவற்றைமுளைப்பித்தனளோ! அதுவுமன்றேல்—பண்டைக் காலத்துப் பக்தர் குழாங்களுள் எவரேனும் அவை முளைப்பதற்குக் காரண பூதராயிருந்தனரோ யாமறியேம்!

எவருமறியார்!, அறியவே வல்லரல்லர்! எது எங்ஙன் மாயினும் ஆகுக.

நிற்க யாத்திரை மார்க்கமாக, அதிகம்நீண்டதூரத்திற்கு, அதிகமான கஷ்டசாத்தியத்தோடு எறும்பின் கூட்டம்போன்று இணைபிரியாதுசென்ற யாத்திரிகர்களாகிய யாம், பளிங்கினைப் பழித்த காந்தியும், முத்தினைப் பழித்த தோற்றமும், சந்திரனைப் பழித்த தட்பமும் ஒருங்கமையப்பெற்று, பரவையாக ஓடா நிற்கின்ற முற்கூறிய மாணிக்க கங்கையில் ஸ்நானம் செய்து, குறித்த யாத்திரையாலேற்பட்ட சகலவித சிரமங்களும் தீரப்பெற்று ''புறந்தூய்மை நீராலமையும்'' என்னும் நாயனாரது பொய்யா மொழிக்கிணங்க, பஞ்ச பூதங்களாய எமது சரீரத் தூய்மையைப்பெறுமட்டும் பெற்றுய்யுமாறு குறித்த கங்கையின் அக்கரையைச் சேரலானோம். அங்ஙனஞ் சேர்ந்ததும் இனம்பிரிந்த மான் கூட்டத்தினைப்போன்று நாம் யாவரும் தனித்தனியே வெவ்வேறு பிரிந்து சென்றோம்.

கூடி நடந்து, கூடி உண்டு, கூடி உறங்கி, கூடி ஸ்நானஞ் செய்து, கூடி அக்கரையேறிய பக்த சகாக்களின் தாற்பரியம் எதுவாயிற்றோ, அடியேனைப் பொறுத்தமட்டில் யாதேனுமறியேன்! எனினும் நம்பினோரை ஓர் போதும் கைவிடாத குகப் பெருமான் குறித்த பக்த சகாக்களைத் தனது புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தில் நல்வரவேற்றுத் தனது திருக்கடைக் கண் பாலித்து, வேண்டியவற்றை வாரி இறைத்து மீண்டும் வழிவிட்டே அனுப்பியிருப்பான் என்பது மறுக்கொணாச் சத்தியமாகும்.

யான்பெற்ற இன்பம்

முற்கூறியவாறு, யாத்திரை மார்க்கமாகச் சென்ற நாயினும் கடையேனாகிய யான் ஒன்றுக்கும் பற்றாதயான்! திடகாத்திர தேகமோ புய வன்மையோ, மன வன்மையோ, வாக்கு வன்மையோ; நிரம்பிய கல்வியோ, ஆத்ம ஞானமோ, எதுவுமே இல்லாத யான் கேட்ட வாய்க்கேட்டு கந்தப்பிரானைக் கைதொழுது கடைத்தேறிக்கதிபெறச்சென்ற யான்! அற்பமும், குப்பையும், அகதியும், அனாதையுமான யான்! "குரு மொழியே மலையிலக்கு" என்றாற் போல குமரனையே இலக்காக்கொண்டு நம்பிச் சென்ற யான், தீர்த்தமாடி, கார்த்திகேயனை கண்கள் குளிரக் காணுமாறு வீதியிற்சென்று ஆகம விதிக்கிணங்க வலஞ்செய்து வணங்கி நின்றேன். அங்ஙனம் வணங்கி நின்று, எனது இரு விழிகளினின்றும் கண்ணீர், தாரை, தாரையாகச் சொரிய அழுது, அப்பனே முருகா! அடியவர்க்கெளியாய்! அடைக்கலந்தாரய்! கடைக்கண் பாராய்! துடைத்தென் கவலையைத் துயரந்தீராய், நம்பி வந்தேன் அம்புவி மீதில், உற்றாரில்லை, உறவினரில்லை, பெற்றாரில்லை, பெரிதும் (வறியேன்) என்று என்னை மறந்து என் செயல் மறந்து தன்னந்தனியே சந்நிதானத்தில் தவித்து நின்று, பெருமூச்செறிந்து பெருங்குரலெடுத்து, பெருமனல் கொண்டு பிதற்றி நின்றேன்.

அம்மம்ம! இங்ஙனமெல்லாம் உறவுக் கோலிட்டு உணர்வுக் கயிற்றால் முறுக வாங்கிக் கடைந்து நின்ற முருகப்பிரான் இரங்காதிருப்பானா?

இரங்காதிருந்தானா! இல்லையே இல்லை. கருவில் என்னைக் கண்டவன், கருவில் என்னைக் காத்தவன், உருவில் என்னை வைத்தவன் உண்மையிலேயே உள்ளங் கசிந்து திருக்கடைக்கண் நோக்கு

வானுபினுன். கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவரும் அன்று களிக்கவந்த பாலன் பாலசுப்பிரமணியன்- இள முருகன், புள்ளிக் கலாப மயிலேறி கோலத்த ஞய் ஏழையேனுக்கு இரங்கித் தரிசனம் ஈந்து நின் றனன். சின்னஞ் சிறு வயதில் அன்னை தந்தை யரை இழந்து ஆதரவற்று அகதியாய் நின்ற என க்கு, அது போதாதென்று கருங்குட்டம் போன்ற பருக்கள் உடல் முழுவதையும் மூடிக் கண்டார் பழித்து அருவருக்கும் நிலையில் கதியற்ற ஏழையாய்க் கலங்கித் திரிந்த எனக்கு கதிர்காமத்துக் கந்தக் கட வுளது அந்தமிலின்பத்து அரும் பெருங் கருணையா னது அடியேனை ஆற்றுப்படுத்தலாயிற்று. கும்பிடு போட்டுக் குளறி நின்றேன். குஷ்டந் தீர்ந்து, கஷ் டம் மாறி, அருளைப்பெற்று, அப்பாற்சென்று, கதி ரை மலையினைக் கண்கள் குளிரக்கண்டு களிக்கலாயி னேன்.

விபூதி மலையின் விபூதியைப்பெற்று மெய்யெ லாம் பூசி வெண்ணிறங் கொண்டேன்.

அவ்வளவுதான்! கதிர்காமத் தீர்த்தமும், விபூதி யுமே பெருமருந்தெனக் கண்டேன். கடைத்தேற லானேன், கதிர்காமத்துக் கந்தையனுக்கு நமஸ் காரம்! அரோகரா !

நிற்க பக்திமேலிட்டு, ஆவேசங்கொண்டு, வை ராக்கிய மனதாய், கதிர்காமக் கந்தனது சந்நிதியில் தங்களது கழுத்துக்களை வெட்டி வரங்கேட்டுப் பழி கிடந்த எத்தனையோ அடியார்கள், மஞ்சள்தோய்த்த துணி கொண்டு கழுத்தில் சுற்றப்பெற்றும், விபூதி பூசப்பெற்றும், சுகமடைந்ததும், சுகமடைவதும் பிரத்தியட்சம்.

வருடந்தோறும் தீர்த்த உற்சவத்திற்கு முன்ப தாகவே தீக்குளிப்பதும், குளிப்பாரோடுகூடக் கலி யுக வரதனும் அருவத்திருமேனியோடு சேர்ந்து

குளிப்பதும் வழக்கமாயுள்ளதாகும். இம்மட்டா! வழிதப்பி அலைவோருக்கு வழியும்; காணுமற்போவோர்க்குக் காட்சியும்; ஆதரவற்றோர்க்குத் தஞ்சமும், ஆபத்தினருக்கு இரட்சகனும் எல்லாம் எமது கந்தபிரானகவே இருந்து வருகின்றான்!

அன்பர்களே! நீர்க்குமிழி போன்றதும், நாடக மேடையை ஒத்ததும், சந்தைக் கூட்டத்தை நிகர்த்ததுமான இவ்வுலக வாழ்க்கையானது பொய்யே பொய்! என்பது மெய்யே மெய்! இன்றைக்கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரென்று எண்ணவோ திடமுமில்லை. என்னே! வீற்றிருந்தாளன்னை; வீதி தனிலிருந்தாள்; நேற்றிருந்தாள்; இன்று வெந்து நீறானாள்.

"நெருநலுளனொருவன் இன்றில்லை என்னும் பெருமை உடைத்திவ்வுலகு!" நின்றான், இருந்தான், கிடந்தான், தன் கேள் அலறச் சென்றான் இதுவே உலகம்! இதுவே வாழ்க்கை! சிலநாளும் பல் பிணியும் கொண்ட இவ்வுலக வாழ்க்கையில் நீவிர் உய்யுமாறெங்ஙன்? இதோ சொல்கின்றேன். ஒரு நாள் ஒருதரமாயினும் கந்தன் நாமம் உச்சரித்திடவேண்டும்! நாளை, நாளை என்பீராகில் நமனுடை முறைநாள் ஆவதுமறியீர், ஒருதரமாவது கதிர்காமப் பெருமான் உறைவிடமாகிய அவனது திவ்ய க்ஷேத்திரத்துக்குச் சென்று திரும்பமாட்டீர்களா! அந்த யாத்திரையை விரும்ப மாட்டீர்களா! அங்கே நின்று கண்ணீர் அரும்ப மாட்டீர்களா! அவனது திருவோலக்கத்தைக் கண்ணுற்று ஆவேசங்கொண்டு ஆனந்தத் தாண்டவம் ஆடமாட்டீர்களா! அவனது உபயபாதங்களைத் தலைமேல் சுமக்க மாட்டீர்களா! அவனது திருப்புகழைப் பக்தி வினயத்தோடு பாடமாட்டீர்களா! நுங்கள் பிறவிப்பயனைத் தேட மாட்டீர்களா! அதுவே ஆனந்தம்! அதுவே பேரானந்தம்! அதுவே சதானந்தம்!

"யான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்"
எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே அல்லால்
வேறொன்றறியேன் பராபரமே."

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
கதிர்காமத் திருப்புகழ்.

தன தனனன தான தனதனன தான
தனதனன தான தானத் தனதான.

திருமகளு லாவு மிருபுயமு ராரி
திருமருக னாமப் பெருமாள்காண்
செகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாடல்
தெரிதருகு மாரப் பெருமாள்காண்
மருவுமடி யார்கள் மனதில்வினை யாடு
மரகதம யூரப் பெருமாள்காண்
மணிதரளம் வீசி யணியருவி சூழ
மருவுகதிர் காமப் பெருமாள்காண்
அருவரைகள் நீறு படஅசுரர் மாள
அமரர்பொருத வீரப் பெருமாள்காண்
அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி
அமலர்குரு நாதப் பெருமாள்காண்
இருவினையி லாத தருவினைவி டாத
இமையவர்கு லேசப் பெருமாள்காண்
இலகுசிலை வேடர் கொடியினதி பார
இருதனவி னோதப் பெருமாளே.

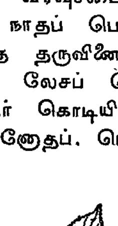

உ

குகமயம்

கதிர்காம மான்மியக் கீர்த்தனைகள்.

காப்பு—வெண்பா

ஆனை முகத்தோய் ! அடியேனுன் தம்பிகுற
மானை மணந்தவகையதுவும்—ஏனைத்
திருவிளையாட்டுங்கூறச் செய்வாய் கருணை
ஒருவரில்லை நீயே துணை.

வண்ணனுக்குப் பல்லே என்ற மெட்டு

முருகர்: *பசித்துக் களைத்து வந்தேனே*
இங்கு நானே
பசுந்தேனே—எந்தன்
பசியை மாற்றி விடுமானே
பரிவாய் மன, முருகாயென
தருகாகவே வருவாயடி —பசி

வள்ளி: *அருகில்வரச் சொன்னதாரோ*
என்ன பேரோ
எந்த ஊரோ—அண்ணன்
மாரறிந்தால் விடுவாரே
ஆண்டி கிழட்டாண்டி புனந்
தாண்டி தடியூன்றி அடா —அரு

முருகர்: கோபிக்கவேண்ட மென் கண்ணே
பசும் பொன்னே
எந்தன் பெண்ணே—ஏதும்
கொண்டு வந்து தாடி முன்னே
கொண்டகளை தீராயடி
அண்டியெனை வாராயடி —கோபி

வள்ளி: பெண்ணே கண்ணே யென்னலாச்சோ
துணிவாச்சோ
என்ன பேச்சோ—இந்தப்
பித்தனுக் கித்தனை மூச்சோ
பேசாதுன்பாட்டிலே போ
பெருமோசம் வரும் நாசம் —பெண்

முருகர்: தாகத்தைத் தீரடி வள்ளி
சிறு வள்ளி
குறவள்ளி—பசி
தாங்க முடியலே வள்ளி
தள்ளாடுதே கால்கைகள்
தயவில்லேயோ செயவில்லேயோ —தாக

செந்தினேமாக் கொஞ்ச மள்ளி
நல்லாய்த் தெள்ளி
கையாலள்ளிக்—கொஞ்சம்
தேனிற் குழைத்துத்தா வள்ளி
செய்வாயடி நீ தர்மம்
செயவிலேயோ அதுகர்மம் —செந்

வள்ளி தேனுந்திணேமாவு மீதே
பதருதே
களேயாதே—தந்தேன்
தின்று பசியாறிப்போதே
சீறுவரென் னண்ணன்மார்
சீக்கிரமா யேகிவிடு —தேனு

முருகர்: உன்னே விட்டுப்போகமாட்டேன்
தாங்கமாட்டேன்
கெஞ்சிக்கேட்டேன்—எந்தன்
ஒவியமே கிட்டவாடி
உயிர்போகப் போகுதடி
ஒரு முத்தந் தந்திடடி —உன்னே

வள்ளி: வேண்டா மென்னேடு வீண்பேச்சு
நேரமாச்சு
பழுதாச்சு—இது
மெத்த உலகத்துக்கேச்சு
வீண்கதைகள் சொல்லாதே
மினேக்கெட்டு நில்லாதே —வேண்

முருகர்: பார்க்கப் பார்க்க மையலேறி
மோகம் மீறிப்
புலன்மாறிப்—பஞ்ச
பாணந் துளேக்குதே சீறி
பாவையரே போகேனடி
பாதத்திற் சாவேனடி —பார்க்

வள்ளி; இப்படியாகப் பேசாதே
செல்லிப்போதே
வருந் தீதே—வீணு
யென்னுடனக் கென்னவாதே
என்னகதை பேசுகிருய்
உன் நகரிக் கேகிவிடு —இப்ப

முருகர்: கெஞ்சி மன்ருடுறேன் நானே
கொம்புத் தேனே
கும்பிட்டேனே—ஐயோ
கிட்டவந்தா லென்ன மானே
கிளியே உயிர்போனுலும்
கிடப்பேனடி உன்னடியில் —கெஞ்சி

வள்ளி: அச்சமில்லாமல் நீ பேசி
நீறுபூசி
கைவ்ய வீசி—வீணுய்
அவதிப்படுகிருய் தோஷி
ஆசையினு லடி படுவாய்
அண்ணன்மா ரிடிபடுவாய் —அச்ச

முருகர்: உன்னை யணையாமற் போகேன்
பெண்ணே போகேன்
விட்டுப் போகேன்—என
துயிரை யெடுத்தாலும் போகேன்
உனை நம்பி வந்தேனடி
ஒரு தருமஞ் செய்திடடி —உன்னை

வள்ளி: நானொரு வாழாத கன்னி
சிறுக் கன்னி
குறக்கன்னி—எனை
நம்பி வருந்தாதே யெண்ணி
நரை நரைத்த பண்டாரி
அரை நொடியில் அகன்று விடு —நானொரு

வசனம். இந்தப்பிரகாரம் தினைப்புனத்திலே குற வள்ளியானவள் பழனியாண்டியாகிய பண்டாரி முருகனின் ஆசைக்கு இச்சியாமல் மறுத்து நிற்கவே அம்முருகர் எது விதமும் அவளைச் சேரவேண்டுமென்று துணிந்து, தமது தமையனுகிய விக்நேசுரப் பெருமானைத் தியானிக்க அப்பெருமான் அந்தக்ஷணமே ஆனை வடிவங் கொண்டு வந்ததும் வள்ளியென்பாள் திடீரென்று அஞ்சி நடுநடுங்கி பண்டாரத்தைக் கட்டிப்பிடிக்கின்றுள்.

"சுருளிமலை" என்ற—மெட்டு

வள்ளி: ஐயோ பண்டாரமான அன்னை—இப்போ
அடைக்கலம் தந்து காருமென்னை
அந்தரமா யெந்தனுக்கு வந்த இந்த வேளைமெத்த
தொல்லை, துணை, இல்லை

முருகர்: தூரநின்றுயே குறவள்ளி—மெத்தத்
துடுக்காகப் பேசினுயே துள்ளி
கோதையிப்போ சோகமுடன் வேகமாக ஓடி
வந்ததென்னே, தொல்லை, என்னே

வள்ளி: ஆனையொன்று வருகுதையோ—என்னை
அடிக்கவல்லோ வருகுதையோ
அண்ணன்மாரு மிங்கே யில்லை ஆதரவுவேறுயில்லை
ஆறும், கோபம், ஆறும்

முருகர்; ஆனையகற்றுகிறேன் மானே—என்னை
யணையவருகிருயோ தேனே
அன்னமேயுன் வன்னமேனி யென்மீதினிலே யணைந்
வாழ்வேன், உயிர், மீள்வேன் [தால்

வள்ளி: நானினி யென்ன செய்வேன் சாமி—உம்மை
நம்பினேன் தெய்வமென்றே சாமி
நாதா இனி நானுமது காதலியாக இருப்பேன்
காரும், துயர், தீரும்

முருகர்: மானைப் பழித்த குறவள்ளி—எந்தன்
மனதினைக் கொள்ளைகொண்ட கள்ளி
தேனேயினி யெந்தனுக்கு ஆனசுயகோலங்கொண்டு
சேர்வேன், உன்னைச், சேர்வேன்

வள்ளி; இத்தனை நேரமாக ஏனே—சாமி
என்னை யலைக்கழித்த தேனே
இன்றுரென்று நீரெனக்கு முன்னமே சொல்லியிருந்
ஏனே, வாது, ஏனே [தால்

முருகர்: உன்மனதைச் சோதிக்கத்தானே—வள்ளி
உபாயமெடுத்து வந்தேன் நானே
உத்தமியே நீயெனது பத்தினியாக இருந்து
வாழ்வாய், நல்லாய், வாழ்வாய்

வள்ளி; ஆசைக்குகந்த எந்தன் ராசா—உம்மை
அணுவளவும் விடேனே நேசா
ஐயரே நீரெங்கேகினுந் தையல்நானுங் கூடவாறேன்
போவோம், கூடச், சாவோம்

வசனம்: இந்தப்பிரகாரம் ஆண்டியானவர் தமதுஉபாயத்தினாலே குறவள்ளியை அணைந்து, கூடி, அதன்மேல் தெய்வநாயகியினிருப்பிடந்தேடி வள்ளியையும் தம்மோடு கூட்டிச் செல்கின்ருர்.

சப்ரமஞ்சத்தில் என்ற—மெட்டு

முருகர்: ஊருக்குப் போவோம் வாமாதே
இப்போதே
அஞ்சாதே
உந்தனுக்கு இந்த இடச்
செந்தினைமா வேண்டாமினி —ஊரு

வள்ளி வாறேன் வாறேனிதோ நாதா
பிராண நாதா
பொற்பாதா
வருவது வந்தே சேரும்
மன்னவரே நீர்வாரும் —வாறே

முருகர்: மங்கையே காட்சிகள் பாராய்
இதோ நேராய்
களிகூராய்
மயிலினங்கள் ஆடுவதும்
குயிலினங்கள் பாடுவதும் —மங்

வள்ளி: மானினங்கள் சோடி சோடி
ஒன்று கூடி
சுனை தேடி
வாகுடனே வேகமுடன்
போகிறதே பிராணேசா —மானி

முருகர்: பூங்காவனக் காட்சிபாராய்
பெண்ணே பாராய்
நல்ல சீராய்
கோங்கு படர்மல்லிகையும்
கொன்றை சண்பகமுமிதோ —பூங்

வள்ளி: நாதா உம்மூர்வரவில்லையோ
இன்னுந் தூலையோ
மெத்தத் தூலையோ
நடக்க என்ருல் முடியவில்லை
நாயகமே பழக்கமில்லை —நாதா

முருகர்; கிட்டவந்து விட்டோம் மாதே
நாயிப்போதே
களையாதே
கிள்ளைமொழி யென்னுடனே
மெள்ள மெள்ள நீவாடி —கிட்ட

வசனம் : இந்தப்பிரகாரம் ஆண்டிப்பண்டாரமான முருகர் வள்ளியுடனே கூடத் தெய்வநாயகியின் வீட்டுக்கு வந்து கதவைத் திறக்கும்படி கேட்கவே இருவருக்கும் வாக்கு வாதம் நடக்கின்றது எப்படியென்ருல்:—

“பட்டமரத்திரண்டு” என்ற—மெட்டு.

முருகர்: கதவைத் திறந்துவிடு கண்ணாளன் நான்தானென்
கண்மணியே தெய்வானை—நாயகியே
கண்மணியே தெய்வானை
கட்டழகி யுந்தனை நான் கிட்டியணைய
கரந்தொட்டு அணைய
காதலாயோடிவாடி—திறந்திப்
போதொரு முத்தந் தாடி

தெய்வ; கொண்ட மனைவியைவிட்டுக் கண்டதாசிவீடு எலாம்
உண்டுபடுத்துத் திரிந்தவா—நாய்போல
உண்டு படுத்துத் திரிந்தவா
கூடிவந்த தாசியை நீகூட்டியே செல்லு
உந்தன் பாட்டிலே செல்லு
கொண்டாட்டம் போதுமினி—உன்ருல் வரும்
திண்டாட்டம் வேண்டாமினி

வள்ளி: தாசிவேசி யென்று நீயுங் கூசாமற் பேசுகிருய்
மோசம் வருமென்றறி—அடியே
மோசம் வருமென்றறி
தப்பிலித்தனமா யொன்றுஞ் சாற்றிடாதே நீ
என்னைத் தூற்றிடாதே நீ
தந்தி தபால் விட்டேன்—உன் புருஷனை
வந்துசேரக் கேட்டேனே.

"திருவுற்றிலகு கங்கை" என்ற மெட்டு

தெய்—ஆரடி சிறுக்கி யிங்கே வீரியம் பேசவந்த நீ
அப்புறத்திலே விலகி நில்லடி—உந்தன்
தப்பிலித்தன மிதென்ன சொல்லடி
ஆறுமாமுக வேலனை முறை
மாறி நீ கலியாணஞ் செய்திடில்
ஆகுவாயோ நீ யுயர்ந்த ஜாதியே—மேலே
ஓகோ ! கால் வையாதே குறப்பேதையே

வள்ளி—ஜாதியை இழுத்து இங்கு, பேதையே நீ பேசுவது
தானுனக்கு நல்லதல்லப் பாரடி—இனி
நானுனை மதிப்பதெங்கே கூடி
தனிமையாக இருந்த எந்தனை, ஜாலஞ்செய்து
[புணர்ந்த கந்தனை
தள்ளிவிடு நானழைத்துப் போகிறேன்—எந்தன்
தந்தை தாயார் வீட்டுக்கிதோ ஏகுறேன்

தெய்—தள்ளிவிடு என்று சொன்ன கள்ளி நீ எளிய ஜாதி
தாசியே உன்நாவை யறுப்பேனடி—அடி
தோஷி ! வேலவனுக்குப் பெண் நானடி
தக்க நாழிகை ராசிலக்கின மொக்கவே திதி நாள்
[நட்சத்திரம்
பக்குவமாய்ப் பார்த்தம்மி மிதித்தேண்டி—நான்
கிழக்கு முகமாய்க் குந்தியிருந்தேண்டி.

வள்ளி—அம்மி மிதித்தேனடி அருந்ததியும் பார்த்தேனென்று
ஆகடியம் மெத்த மெத்தப் பேசுகிறாய்—என்னை
வேகமா யறம்பிறமா யேசுகிறாய்
ஆனை மகளாகி வந்த ஆணையே கையோங்கி, ருங்கி
ஆகப்பேச வேண்டா மங்கே நில்லடி—என்னை
ஆரென்று அறிந்து கதை சொல்லடி

தெய்—ருங்கியாகப் பேசவேண்டா மென்று சொன்ன யென்
[கையாலே,
வாங்குவாய் கன்னத்திலிப்போ முந்தியே—சீச்சீ
மானம் வெட்க மில்லாதிங்கே வந்தாயே
இங்கே யுன்னுடைய யோக்கியங்களு மென்முன்
[பேசிடு வாக்கியங்களும்
எல்லவரும் பார்த்து நகைப்பாரடி—உன்னை
நல்லவர்கள் அருவருப்பாரடி.

வள்ளி—என்னைப் பார்த்துப் பூமியிலே, யாவருஞ் சிரிப்பரென்று
இங்கு சொல்ல வந்தவளே கேளடி—உந்தன்
இரண்டு கையாலும் வாய் பொத்தி வாழடி
இந்திரனாகிய உந்தன் தந்தை பயந்து சூரனைப்
[பார்த்துப் பார்த்து
ஏங்கி யேங்கி ஓடினவனல்லவா—தண்ணீர்
இல்லாம லலைந்ததுவுஞ் சொல்லவா

தெய்—தண்ணீருக் கலைந்தோமென்று சாற்றிய குறத்தியேகேள்
தஞ்சமென்று வாசலில் நின்றஞ்சியே—பழங்
கஞ்சி கூழ் வாராச்சியென்று கெஞ்சியே
சாப்பிடுங்கறி, தள்ளிடும் இலை, சூப்பு, முள்ளுகள்,
[துப்பு மெச்சில்கள்
தானே தின்னு மற்பஜாதிக்காரியே—காட்டுப்
பூனை தின்னு முங்கள் குறச்சேரியே.

வள்ளி—சூரனோடு சிங்கமுகன் தாரகனுன் தந்தைதன்னை
சொல்லடி துரத்திவிட வில்லையா—உந்தன்
சொந்தத் தேவர் மீன் சுமக்கவில்லையா!
கோரமாக உன் தந்தை மேனியி லாயிரம் புண்
[வந்த சேதியை
கூறவோ எனக்கு வெட்கந் தோணுதே—புண்கள்
மாறிக் கண்ணானதைச் சொல்ல நாணுதே.

தெய்—நாணமாயிருக்குதென்று நாவினாற் கூசாமற் சொன்ன
ஆணவம் பிடித்தவளே வாய் மூடு—அடி
நாணமு முங்களுக் குண்டோ ஓடோடு
நாலு தெருவு மலைந்துமே, காலி லுதைபடு கடைய
[சாதியில்
நாரியே யுனக்கு முண்டோ ஊரடி—எங்குந்
தேர் திருவிழாவில் வந்து பாரடி.

வள்ளி—வீடு வாசலில்லை யென்று மோடியாகப் பேசுகிற
கேடுகெட்ட சக்களத்தி போடிபோ—உந்தன்
கெட்டித்தனங் காட்டவென்றால் வாடிவா
மேலுலகம் விட்டுன் தந்தை கால் பதறிக் கயிலையில்
வீழ்ந்தழுதானது பெரும் பழியடி—நானோ
வேடர்களின் பஞ்சரக்கிளியடி.

தெய்—இந்திரனுமென் தந்தை பயந்து பந்தமுத்த
நிந்தையெனக் கூறும் குறக் குட்டியே—பல்லே
உந்தன் கையிலே தருவேன் கொட்டியே
எந்தநாளுஞ் சட்டிபானை சொந்தமாய்ச் சுமந்து திரி
ஈனச்சாதியிலேயுள்ள நாயடி—பிச்சி
மான் வயிற்றிலே பிறந்தாய் நீயடி

வள்ளி—மான் வயிற்றிலே பிறந்த மங்கையென்று பேசுகிற
மங்கையே தலை குலுக்கிப் பேசாதே—உந்தன்
கொங்கையைக் குலுக்கிக் கையை வீசாதே
மான் வயிற்றிற் பிறந்த என்னுடைய வாழ்வினை
[தனிலேண்டி யுன்னுடை
மாப்பிள்ளை வந்து விழுந்து கெஞ்சினார்—காலை
மாறி மாறி நூறு முறை கொஞ்சினார்!

தெய்—கொங்கை குலுக்காதேயென்று சங்கையீனமாகப்பேசும்
குட்டியே யுன் கொண்டை யரிவேனடி—அடி
கூத்திக் கவ்வளவு குங்கி ஏனடி
கூடி யுன்னோடு வந்த மாப்பிள்ளை ஓடி வந்திடத்தேடு
[பெண் பிள்ளை
குட்டி யென்கை தட்ட நீயும் போகவோ—சரி
கிட்டி வந்தாய் கெட்டி கெட்டி சாகவோ.

வள்ளி—கொண்டையிற் கைபோட்டெனைக் குறத்தி யென்று
பேசிடவும்
கூத்தியென்று ஏசிடவு மாச்சுதா—மலைக்
குன்றில்வாழ் குறவர் குலம் போச்சுதா
கோலமயில்மிசை யேறுஞ் சண்முக வேலனே
[யென்ன காலமோ இது
கொஞ்சமும் மனம் பொறுக்குதில்லையே ஐயோ
கொண்டுவந்த தேனெனக்குத் தொல்லையே

தெய்—இந்தவிதங் கோலமயில் வேலனை யழைப்பாயானால்
உப்பை நெஞ்சில் வைத்துச் சுடுவேனடி—வீணாய்
ஊரவரைச் சாட்சி வைக்காதேயடி
ஊரிலுள்ளவர் வந்து மாகிற காரியங்களோ
[ஏதுமில்லையடி
பாரில் பெரிய ஆசாமி நானடி—அடி
ஆருக்கும் பயப்படமாட்டேனடி.

வசனம்—இந்தப்பிரகாரம், வள்ளி, தெய்வானை, என்னுமிருவர்க்கும் நெடுநேரமாகப் போராட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கவே, முருகக்கடவுளானவர் இடையிற் சென்று நல்லிணக்கம் பேசுகின்ற விதமெப்படி யென்றால்:—

தாதாபாய் ஈன்ற மெட்டு

முருகர்: கேளடி — தயவாகக்
கேளடி

அநுபல்லவி

கெட்ட கோபத்தினை விட்டு என்கண்மணி —கேளடி

சரணங்கள்

1. ஆளொருத்தியுனக்கு அடுக்களை வேலை செய்ய
சேலைகள் தோய்த்துத்தர
மாலைகட்டித்தர வந்தவளென்றெண்ணி —கேளடி

2. கண்டார் சிரிப்பார் கண்மணியே கோபம் வேண்டாம்
கண்ணுளன் செய்த பிழை
பெண்மயிலே பொறு பிடிக்கிறேன் காலை —கேளடி

தெய்வானை: ஏலுமா — இவளாலே
ஏலுமா
மூலாசெங்கையில் வேலா சீச்சீ —ஏலுமா
ஏலுமா பானைசட்டி இவளெங்கள் வீட்டில் தொட
ஏலுமா பட்டினத்தில்
எச்சில் நக்குகின்ற சக்கிலியச்சாதி ...ஏலுமா

முருகர்: என்செய்வேன் கண்மணியே
என் செய்வேன்
என்செய்குவேனினி என்னை நம்பிவந்தாள் —என்
எளிய சாதியாளும் என்ன இனிச்செய்வோமடி
பழிவரும் விட்டுவிட்டால்
பாவி நானுமெந்தன் சீவன் வைக்கேனடி —என்

வசனம்; இந்தப்பிரகாரம் முருகக்கடவுளானவர் தெய்வநாயகியின் மனக்கொதிப்பை ஒருவாறு ஆற்றி அப்புறம் வள்ளியை நோக்கிச் சொல்லுகிற விதமெப்படியென்றால்

பந்தினி சாதிப்பெண்மானே—என்ற மெட்டு

முருகர்: செந்தினைப்புனத்துமானே
குற — மானே
வள்ளிமானே ஒன்று
செப்புவேன் கேளடி தேனே
தெய்வேந்திரன் மகளாகுந் தெய்வயானை என்மாது
சேவடி கும்பிடிப்போது அதால்
நோவதொன்று மணுகாது

வள்ளி: இப்படித்தப்பிலி ஆனாய்
துரோகி ஆனாய்
கெட்டுப்போனும் நா
னெழுந்து வந்தேன் பின்னே வீணாய்
இங்கென் மானங்கெட்டு எல்லா வசையும் பட்டு
இத்தனை சீரளிந்தேனே ஐயோ
இல்விடமுமிழந்தேனே

முருகர்: கோபம் வேண்டாமடி மானே
குற மானே
வள்ளி மானே உன்னைக்
கும்பிட்டுக் கேட்கின்றேன் தேனே
கோதை தெய்வானைமாது கோடி ஈஸ்வரன் மகளடி
கும்பிட்டுங்காரியம் முடியே பின்பு
வம்பிட்டும் நீகுடி முடியே.

வசனம்: இந்தப்பிரகார முருகக்கடவுளானவர் தெய்வநாயகி யுடனே வள்ளியை இணங்கப்பண்ணு முபாயங்கூறவே கடைசியாய் வள்ளியுமதற்குடன்பட்டு தெய்வநாயகி யின் காலடிகளில் விழுந்து கும்பிட்டு நின்றாள் அங்ஙனஞ் செய்த வள்ளிநாயகியைத் தெய்வநாயகி மேலும் வாழ்த்தவே முருகக்கடவுளானவர் அவற்றை யெல்லாங் கண் குளிரப் பார்த்துக் கைகொட்டிச் சிரித்து நின்றார்.

சுபம் ! சுபம் !! சுபம் !!!

கஸ்தூரிபா காந்தி பதிப்பகம்,
காலையடி, வேல் முருகன் ஸ்தலம்,
மேலைச்சங்கானை, யாழ்ப்பாணம்.

கதிர்காம மான்மியம்

விலை ரூபா 1-00.

இலங்கையில் பிரதான எல்லாப் புத்தகசாலைகளிலும் கிடைக்கும்.

மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும், தேவையான வர்கள் கீழ்க்காணும் விலாசங்களிற் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

1. அ. சி. சிவம், *ஆசிரியர்*
விவேகாநந்த வித்தியாலயம்,
No. 34, மேட்டுத் தெரு, கொழும்பு-13.

2. அ. சி. சி. நடராஜ சிவம்,
No. 150, புதுச்செட்டித் தெரு, கொழும்பு 13.

3. சரஸ்வதி புத்தகசாலை,
No. 175, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11

4. குருநாதர்,
சடையம்மா மடம், கதிர்காமம்.

5. ச. வ. சிவஞான முதலியார்,
No. 1218, புரேட்வே ரேட்டு. மாத்தறை,

6. M. மகேந்திரராசா,
வித்தியாலயம் வீதி, திரிகோணமலை

கஸ்தூரியா காந்தி பதிப்பகம்,
காலையடி, வேல் முருகன் ஸ்தலம்,
பண்டத்தரிப்பு, யாழ்ப்பாணம்.

திருவாசகம்

ஆராய்ச்சிப் பேருரையுடன்

பக்கங்கள் 1200

உரையாசிரியர் : க. சு. நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார்

அறிஞர் தம் சிந்தனைக் கோர் செல்வம் :

தினகரன்

தமிழுலகிற்கு ஓர் சிறந்த வரம் :

ச. தண்டபாணி தேசிகர்

உள்ளம் கொள்ளை கொள்ளும் திறத்தது :

செந்தமிழ் - (மதுரை)

அரிய கருத்துக்களை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக்கூறும் சிறந்த நூல் படிக்கத் தவறாதீர்கள் ! இன்றே பிரதிகளுக்கு முந்துங்கள்.

விலை ரூபா 15/- தபாற் செலவு ரூ. 1-50

கிடைக்குமிடம்:-

பண்டிதமணி க. சு. நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார்

மாவிட்டபுரம், தெல்லிப்பழை.

அறிவு வளர்கிறது. அச்சுத் தொழில் வளர்கிறது ! எதையும் அச்சிலேற்றி அழகுகாணும் நாள் இது. எனவே அச்சகங்களிலே வேலைகளை முடித்துக் கொடுப்பதில் நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. என்றாலும் வாடிக்கைக்காரர்களுக்குக் குறித்த தவணையில் கலைப் பண்பு, உயர்வு திகழ, நவீன யந்திரங்களில், தேர்ந்த நிபுணர்களா அவற்றைத் திட்டமிட்டு முடிக்கும் பொறுப்பை ஏற்று கொள்ள நாங்கள் காத்திருக்கிறோம் !

ஸ்டான்காட் பிரிண்டர்ஸ் லிமிட்டெட்

196, செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு 11.

போன் : **7062**

Printed at : Stangard Printers, Ltd; 196, Sea Street, Colombo-11